હોવલ ૭૮૬ મોઈન

ઝમાં તા બુવદ દર દહાં જાએગીર,
સાએ મોહમ્મદ બુવદ દિલપઝીર.
—શેખ સઅદી

તોહફએ રશીદિયહ
ઉર્દૂ
નઅતકા ખઝાનો

જનાબ કાઝી અમીરૂદ્દીન સાહેબ
શહેર કાઝી ગણદેવીની ફરમાશથી
ઉર્દુ ઝબાન અને ગુજરાતી હરફમાં
— છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર —

શેખ ગુલામ હુસેન સફેદા.

ઠે૦ સફેદા એંડ કંપો, આમલીપુરા, રાંદેર (જી. સુરત)

પ્રત ૨૦૦૦] કીંમત આઠ આના.
પરદેશ ખાતે ૧ શીલીંગ

જાહેર ખબર.

મીલાદે અકબર ઉર્દુ ૦-૧૨-૦

અફઝલ બુક ડેપો.

રાંદેર

જી. સુરત.

૭૮૬

તોહફએ રશીદીયહ

ઉર્દૂ

નઅતકા ખજાના

(૧) ગઝલે અક્બર વારસી (મીરઠી)

ઈબતીદા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ, ઈન્તેહા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ,
મુદ્દતમેં હર સજર કે પત્તે પર હે લીખા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ,
હો ગયા કલ્બ આઈના જીસને પઢ લીયા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ,
થા વોહ મકબુલે બારગાહ જીસકા વીર્દ થા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ,
મરઝે માસીયત કે બીમારો કી હે દવા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ.
પુશ્ત પર મોહર, મોહરમેં તહરીર ખુશનુમા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ,
નઝઅમેં કબ્રમેં જઝા પરસેં સાથ ખુદા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ
હે મહંમદ રસુલે હક બરહક મરહબા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ,
દેખ ફીર દીલમેં નુરકા આલમ કહ જરા લાઈલાહા ઈલલલ્લાહ.

દેખા હઝરતને આસમાનો પર જો બજત લાઇલાહા ઇલલલ્લાહ.
ખાતમેં હઝરતે સુલેમાં પર નકસ થા લાઇલાહા ઇલલલ્લાહ
અર્સો કુરસી પે નુરકે ખતસે લીખદીયા લાઇલાહા ઇલલલ્લાહ
ગરતલબહે બહીસ્તકી **અકબર** પળ સદા લાઇલાહા ઇલલલ્લાહ

૨. ગઝલે અકબર વારસી (મીરઠી)

રબ્બે સલ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ
મરહબા મરહબા રસુલુલ્લાહ

હે હબીબે ખુદા રસુલુલ્લાહ, અફસરે અંબીયા રસુલુલ્લાહ.
બાએસે દોસરા રસુલુલ્લાહ; સમએ બઝમે હુદા રસુલુલ્લાહ.

રબ્બે સલ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ
મરહબા મરહબા રસુલુલ્લાહ

વીર્દ ઇસકા કરે જો રૂ કે સાથ, ઇશ્ક હોગા ઉસે નબી કે સાથ.
હે યેહ તાવીઝ આદમ કે સાથ, પગતે રોહના ઇસે ખુશીકે સાથ.

રબ્બે સલ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ
મરહબા મરહબા રસુલુલ્લાહ

મંયને મુરશીદ સે એક દિન પુછા
યાદ હય કુછ ગુનાહ કી ભી દવા
ફીરતો ઇરસાદ મુઝસે ફરમાયા
પળ લીયા કર તું ઇસીકો સુબહ હો મસા

રબ્બે સલ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ
મરહબા મરહબા રસુલુલ્લાહ

ઢુંઢતે હો અગર ખુદાકી રાહ
ગર હે કુછ દીને અહમદીકી ચાહ
યેહ બળી ચીજ હે ખુદા આગાહ
પળીએ યેહ શેઅર પળકે બીસમીલ્લાહ
રબ્બે સલ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ
મરહબા મરહબા રસુલુલ્લાહ
ઇસિસે મીલતીહેં નેઅ મતે સારી
ઇલિતી જાહે બ દરગેહે બારી
જબ હો **અકબર** અહમદકી તૈયારી
હો યેહ મેરી ઝબાન પર જારી
રબ્બે સલ્લીમ અલા રસુલુલ્લાહ
મરહબા મરહબા રસુલુલ્લાહ

(૨) ગઝલે અકબર (મીરઠી)

તવહીદકા નુર ઇનસાં કુઝા નઝર આતા હે.
આગોસમેં કુઝે કે દરયા નઝર આતાહે.
જો ગુલસને તયબામેં ગુન્ચા નઝર આતા હે.
ઉસ ગુન્ચે મેં જન્નત કા ખાકા નઝર આતાહે.
પ-તોમેં મદીનેકા નકસા નઝર આતા હે.
પુલોમેં મહંમદ કા જલવા નઝર આતાહે.
ઇસા નઝર આતાહે મુસા નઝર આતા હે.
લેકીન ન કોઇ ઇનમેં તુમસા નઝર આતા હે.

સબ હસરકી મેહફીલમેં તકતે હેં તેરે મુંહકો.
સરપર જો સફાઅતકા સેહરા નઝર આતાહે
જબસે મેરી આંખોમેં તુમ આકે સમાએહો
પુછો ન ઈન આંખોસે કયા કયા નઝર આતા હે.
બાનાંકી તરફ્ સરસે હે ફખર હમે ચલના
અય ખીદ્ર યેહી રસ્તા સીધા નઝર આતા હે.
મહબુબ કે કુચેમે દેખીહે બહાર અયસી
જો ફુલ હે જન્નતકા કાંટા નઝર આતા હે
જન્નતકી બહારેં સબ આંખોમેં ખટકતી હેં
જીસ વક્ત મદીનેકા સેહરા નઝર આતા હે
વોહ ચાંદને ખાઈ હે મુંહકી તેરે ચેહરેસે
માથે પે ખીજ્લતકા ટીકા નઝર આતા હે.
હાં એક હુઇ મીટકે આશીક કો મીલા દીલસે,
આંખોકી લબાઈ મેં ઝગડા નઝર આતા હે.
ચેહ રંગે મનો તું હે કીસ સોબદા બાઝીકા
અકબર તેરી હસ્તીમે ધોકા નઝર આતા હે.

(૪)ગઝલે અકબર. વારસી (મીરઠી)

હર દર્દકી દવા હે સલ્લે અલા મહંમદ
તાવીઝે હર બલા હે સલ્લે અલા મહંમદ.
મહબુબે કીબ્રીયા હે સલ્લે અલા મહંમદ,
કયા નકસે ખુસનુમા હે સલ્લે અલા મહંમદ.
કુરબે ખુદા હો હાંસીલ જન્નતમે હો વોહ દાખીલ,

જીસને લીખા પળા હે સલ્લે અલા મહુંમદ.
જન્નત મુકામ હોગા દોઝખ હરાસ હોગા,
ગર દીલપે લીખ લીયા હે સલ્લે અલા મહુંમદ.
ઉસકી ન જાત હોગી રેહમતભી સાથ હોગી,
જો પળકે મર ગયા હે સલ્લે અલા મહુંમદ
જો દર્દ લાદવા હો યેહ ઘોલ કર પીલા દો,
કયા નુસખ એ શિફા હે સલ્લે અલા મહુંમદ.
કાંધા બદલને વાલો હમ રાહ ચલને વાલો,
પળ તે ચલો રવાહે સલ્લે અલા મહુંમદ.
જાનેભી દે ઇરિમકો રીદવાં ન રોક હમકો,
સીનેપે લીખ રખા હે સલ્લે અલા મહુંમદ.
મનઝીલકા હે ભરોસા **અકબર** બગલમેં તોસા.
કયા ખુબ લે ચલા હે સલ્લે અલા મહુંમદ.

(૫) ગઝલે અખગર

અબતો મદીને વાલે મદીને બુલવાલે, પળગએ જાન કે લાલે મદીને બુલવાલે.
હીજર કે ગમસે હે જીના મુશકીલ, ખાના મુશકીલ પીના મુશકીલ
ખીંચું કહાં તક નાલે, મદીને બુલવાલે
દીલપે હઝારોં બલાએં, આઈ રંજો અલમકી ઘટાએં છાઇ,
કાલે ગેસુઓં વાલે, મદીને બુલવાલે.

રાહ કઠન હે કોસ કળે હેં, કદમ કદમ પર કાંટે પળે હે,
પુટકે રોતે હેં છાલે, મદીને બુલવાલે.
તાકત ઝાએલ રસ્તા મુશકીલ, રાત અંધેરી દૂર હે મનઝીલ,
નુરે ખુદાકે ઉજાલે, મદીને બુલવાલે.
અખગરકા દીલ ગમસે તપાં હે, સોઝેનીહાં સીનેસે અયાંહે.
ખસ્તા જીગરકી દોઆલે, મદીને બુલવાલે

(૬) ગઝલે મુરાદ

યાસીનકા તાહાકા લકબ પાએ હુએ હો
તુમ ખતમે નુબુવતકી સનદ લાએ હુએ હો
આને કોતો યુંઆએ નબી લાખોં વલેકીન
સરતાજે રસુલ બનકે તુમહીઆ એ હુએ હો
મેરાજકીશબ હકને કહા પરદે મેં આઓ
કયું રૂક તે હો મેહમાન હો બુલવાએ હુવે હો
બખસુંગા ઈસારોંપે ગુલામોકો તુમારે
કયું ઉનકી સીયાહ કારીસે સરમાએ હુએ હો
કયું નાઝન કીસમતપે કરે હમસે સીયાહકાર
રહમતકી ઘટા બનકે જો તુમ આએ હુએ હો
હેશાન તુમારીહી રફઅના લકા ઝીકરક
વસ સમસો દોહા બનકે તુમ હીઆએ હુએ હો
કોનેન મોઅત્તરહો તુમ હારે ગુલે રૂખસે
વેહદતકા ગુલીસ્તા તુમહી મેહકાએ હુએ હો

રેહમતપે **મુરાદ** ઉસકી ભરોસા નહિ સાયદ
તુમ અપને ગુનાહોંસે જો ઘબરાએ હુએ હો

(૭) ગઝલે અકબર વારસી (મીરઠી)

નઅ તોં કે મઝા મીકી હો જલવા નુમા ડાલી
બુલબુલ ઈનિહી પુલોંકી ચુન ચુન કે સજા ડાલી
ઈસિશાન સે હુઝરત કે રોઝેપે ચળા ડાલી
કલ્યો કે બના ગજરે પુલોંકી બના ડાલી
દીવાનકા હુર સફ્હા કીસ્તી હે જવાહીર કી
તવસીફે મહુંમદ કી હે સબસે સીવા ડાલી
બીમારીએ ઈસ્યાંકા પત્તા ન લગા રખ્ખા.
જબ તેરી સફાઅત ને સેહુતકી હુવા ડાલી.
મસરૂર હુઈ આંખેં પુર નુર હુઈ આંખેં
જીસ જીસને મહુંમદકી ખાકે કફેપા ડાલી.
રીઝવાં તેરી જન્નત કે તયબાસે હેં કબ અચ્છે,
પત્તોંસે મીલા પત્તા ડાલીસે મીલા ડાલી.
નાઝાં ન હો કયું આસી હુઝરતકી સફાઅત પર
સબ આગ ગુનાહોંકી રેહેમતને બુઝા ડાલી.
અય મુનકીરો દેખો તો હુર નખ્લકી ઝુક ઝુક કર
તાઝીમે મહુંમદકા દેતી હે પતા ડાલી.
સત્તાર તેરે આગે કયા પેસ કરે આજીઝ.
એ બોંક જો ગઢળીથી રહેમતને છીપા ડાલી.

અંગુરકી જા દીલ હે બાદામકી જા આંખે
મનઝુર યેહ ફરમાલો મહબુબે ખુદા ડાલી.
અય અબ્રેકરમ અબતો રહમતકે કોઈ છીંટે
અરમાનોંકી સબ ખેતી હસરતને જલા ડાલી.
ઉસ રોઝે પે અય અકબર ફીરદોસકે ફુલોંકી
તાકોં મેં બના જાલી-જાલી મેં સજા ડાલી.

(૮) ગઝલે મુરાદ

સરદારે જહાં સરતાજે રૂસુલ મક્કી મદની મક્કી મદની
ગુલઝારે ખલીલ કે ઝેબા ગુલ મક્કી મદની મક્કી મદની.
તેરે નુરસે ઝુલમતે કુફ્ર મીટી-ઓર બાબ ગઈ ઈઝઝત કઅબેકી
તેરે નામસે લરઝે લાત હુબુલ-મક્કી મદની મક્કી મદની.
તેરા ચેહરએ અનવર નુર ફીશાં-બાતા હે કસમ ઈસકી સુબહાં
રેહમતકી ઘટા હે તેરે કાકુલ-મક્કી મદની મક્કી મદની.
તેરા નુર ખુદાને કીયા પયદા ઓર ખુદહી હુવા ઉસપર શયદા
હુઈ નુરસે તેરે ખલકત કુલ-મક્કી મદની મક્કી મદની.
તેરે નુરસે રોશન શમસો કમર દેં તેરી ગવાહી જીન્નો બસર
હે તેરી મહકસે બસાહુર ગુલ મક્કી મદની મક્કી મદની.
હુરોંને જો પુંછા શબે અસરા અલ્લાહસે મીલને કોન ચલા.
હુવા શોર જીનાંમેં ફલકપે યેહ ગુલ મક્કી મદની મક્કી મદની
તબ પાઓ ન હીજરમેં શાહે અરબ બુલવાલો મદીને **મુરાદ**
કો અબ.
હો ચશમે કરમ યા શાહે રૂસુલ મકકી મદની મકકી મદની.

(૯) ગઝલે અકબર વારસી (મીરઠી)

ગુલ રૂખસે હે શરમીંદા સમસાદ ખજીલ કદસે.
હર હુસ્નકી યકતાઈ ઝાહેર હે મહંમદ સે.
વોહ ઝીલ્લે ખુદા યકતા સાયા ભી ન હો જીસકા
ફીર કીસકો શબાહત હો ઉસ નુરે મુજદદસે
વાએઝ મેરી આંખો કે કુરબાં હો ઈન આંખોંને
અલ્લાહ કો દેખા હે દીદારે મહંમદ સે.
દુન્યાં સે નીરાલા હું વોહ માંગને વાલા હું
અલ્લાહ કો માંગુંગા દરબારે મહંમદ સે.
વોહ સબકા હે અનદાતા દર બંદ નહિં ઉસકા
કાફીરસે કલંદર સે ઝીન દીકસે મુરતદ સે.
ઝાહેદ તુઝે વેહદત કે આજાએ નઝર જલવે
નીકલે જો મનો તુ કે મયદાનકી સરહદ સે.
પોંહચુંગા વહીં સીધા કેહતે હેં જીસે તયબા
અકબર જો મેં નીકલુંગા ઈસ જીસ્મ કે ગુમબદ સે.

(૧૦)

મંગતા હો તો અયસાહો મીન્નત સે ખુશામદ સે
કોનેનકી હરને અમત લેતા હૂં મહંમદ સે.
મેહ ફઝલકા ખુલ ખુલ કર બરસા જો ગુનાહોં પર
હર મુદદઈએ નેકી શરમાને લગા બદસે.
મતલુબસે તાલીબકે છુપતે હેં કહીં જલવે
રોશન હે અરબ સે રબ ઝાહીર અહદ અહમદ સે.

રોઝેકી બુલંદી પર પોંહચેગી નઝર કયુંકર
 જબ અર્શને દેખા હે નીચા ઈસી ગુમબદ સે.
ઈસ બાતપે મરતા હું વોહ જલવા દીખાએંગે
 અંધેર હે ઘબરાના તારીકીએ મરકદ સે.
અકબર તેરે આકાસા કોઈ નહિં અનદાતા
 મુંહ માંગી મુરાદેં સબ મીલતીહે મહંમદ સે.

ગઝલે મુરાદ

હસીનોં મેં બસ માહ્પારા તુહી હે
દો આલમમેં અલ્લાહકા પ્યારા તુહી હે
મેં કુરબાન અય આમેના કે દુલારે
હલીમાંકી આંખોકા તારા તુહી હે
તેરે નુરકી રોશની હે જહાં મેં
દો આલમકા રોશન સીતારા તુહી હે.
હસીં સેંકડો હેં મગર સચતો યેહહે
કે હુસ્ને અઝલકા સંવારા તુહી હે.
ખીલે પુલ લાખોં મગર દર હકીગત
ગુલીસ્તાં મેં એક ગુલ હઝારા તુહી હે
તુઝે છોડ કર અબ કીધર જાએં આકા
શફીએ કયામત હમારા તુહી હે
ખબર લે મુરાદે હઝીં કી ખબર લે
કે ટુટે દીલોંકા સહારા તુહી હે.

(૧૧) ગઝલે અકબર-વારસી (મીરઠી)

મુબારીક તુઝે યેહ બધાઈ હલીમા
બડે હીલ્મ વાલે કો લાઈ હલીમા.
મીલા દીન દુન્યાકા સરદાર તુઝકો
તેરી બાત હકને બનાઈ હલીમા.
યેહ હીલમો સવાબ ઉન કે હીસ્સે મેં આયા
ખીલાઈ શવયબા હે દાઈ હલીમાં
બની સઅદકા દસ્ત રસ્કે ચમન હે
ગુલે હાશમી ચુનતે લાઈ હલીમા.
વોહ અલ્લાહ વાલા તેરી ગોદમેં હે
સનાગર હે જીસકી ખુદાઈ હલીમા.
દીયેકી ઝુરૂરત ન મશઅલકી હાજત
અજબ રોશની તુને પાઈ હલીમા.
બની સઅદકી ઓરતોં કો હસદ હે
બડી દોલતેં લુટ લાઈ હલીમા.
જો હુરો મલકકો મયસ્સર નહિં હે
વોહ નેઅમત તેરે હાથ આઈ હલીમા.
તેરી ગોદમેં વોહ ગુલે મુતતલીબહે
કે તાલીબહે જીસકી ખુદાઈ હલીમા.
નબી તુઝસે રાઝી ખુદા તુઝસે રાઝી
અજીકી યેહ તુને કમાઈ હલીમાં

હુંઈ મુશકીલેં સારી આસાન અકબર
બની જબ મહંમદકી દાઈ હલીમા.

(૧૨) ગઝલે મુરાદ

મુબારક હો તુઝકો બળાઈ હલીમા
દો આલમકી દોલત કમાઈ હલીમા.
યેહ બખ્તે રસાકી રસાઈ હલીમાં
અજબ દોલતેં લેકે આઈ હલીમાં.
બની સઅદતક હેં ફરીશ્તે બરાતી
કે મકકે કે દુલે કો લાઈ હલીમાં.
બીલી ઓર દાયોં કો દુન્યાકી દોલત
તુહી રહમતે દીન લાઈ હલીમમા.
બના ઘર તેરા રશ્કે ગુલઝારે જન્નત
યેહ કીસશાન વાલે કો લાઈ હલીમા.
મલક તેરે ઘરકી ઝીયારત કો આએં
યેહ કયાને અમતેં લુટ લાઈ હલીમાં.
બને ચાંદ સુરજ ભીજીન કે ખીલાને
તું ઉસ્નુર વાલેકો લાઈ હલીમા.
તેરી બકરીયાં દુધ સબસે ઝીવા હેં
યહ કયા બરકતે લુટ લાઈ હલીમા.
મુરાદ અબતો ખતમે સુખન ઈસપે કરદે
કે કીસમત કી માલીક થી દાઈ હલીમા.

(૧૩) ગઝલે અકબર વારસી (મીરઠી)

યેહ હલીમા કેહ રહીથી મેરે ગુલ ઉઝાર સોજા
તેરે જાગને કે સદ કે મેરી જાને જાર સોજા
તુઝે દે રહી હુ લોરી કરતી હું પ્યાર સોજા
રાતોંકો જાગતા હે મેરે હો સ્યાર હોજા
બની સઅદકા કબીલા હુવા બાગ બાગ તુઝસે
મેરા દુધ પીને વાલે ગુલે નવ બહાર સોજા
મેરા દીલ હો તુઝપે વારી મેરી જાં હો તુઝપે સદકે
મેરે નુરે એન સોજા મેરે શીર ખ્વાર સોજા
યેહ હે એન વકતે રાહત મેરે સીનેસે લીપટ જા
આંખોમેં નીંદકા હે તેરે ખુમાર સોજા
હે યેહ ગરમીયોંકા મોસમ કળી ધુપ પડ રહી હે
ન જા બકરીયાં ચરાને સુએ કોહ સાર ખોજા
ઝુલા ઝુલા રહેથે કેહ કેહ કે યેહ ફરીસ્તે
આરામ કર હબીબે પરવર દિગાર સોજા
તેરી ચાંદસી જબીં પર મેરી રૂહ હો તસ દદુક
તેરી મસ્ત આંખળીયો પર મેરી જાંનીસાર સોજા
કયા જાને કયા કરેંગી તેરા શરમગી નીગાહે
હેં યેહ ગાફીલોં કે હકમે બળી હો સ્યાર સોજા
હે યેહ વઅદા ઉસકા સચ્ચા અલ્લાહ બખ્સ દેગા
ઉમ્મત કે મારે ઇતના ન હો એકરાર સોજા

હુવા વર્મ પાએ શેહ પર તો કહા ખુદાને **અકબર**
તેરા ઇતના જાગના હે મુઝે નાગવાર સોજા

(૧૪) ગઝલે મુરાદ

યેહ હલીમા કેહ રહીથી મેરી જાનીસાર સોજા
તેરે જાગનેકે સદકે મેરે ગુલ ઊઝાર સોજા
તેરે દમ કદમકી બરકત મેરા ઘર બનાહે જન્નત
તુ હે દોજહાકી ઇજ્જત તુઝે કરલું પ્યાર સોજા
તેરી ઝોલી નુર વાલી તેરી શીકલ પ્યારી પ્યારી
યેહ હલીમા તુઝપે વારી મેરે તરહ દાર સોજા
મેરા નુરે એન હે તુ મેરે દીલકે ચેન હે તુ
યેહ હલીમા તુઝપે કુરબાં હો હજાર બાર સોજા
ચમને જહાંકી ઝીનત હે તુહી ગુલોંકી રંગત
હે યેહ સારી તેરી નીગહત ગુલે નવ બહાર સોજા
તુઝે એકદમ ન દેખું તો તળપ કે જાન દે દું
મેરી જાનો દિલકા પ્યારે હે તુહી કરાર સોજા
અય અરબ કે મેહરે તાબાં હે તુહી મેહે દરખશાં
મે તેરી ઝલક કે કુરબાં દુરે આબદાર સોજા
અય **મુરાદ** ફીર સુનાદો જો હલીમા કેહ રહીથી
મેરી જાંનીસાર સોજા મેરે ગુલ ઉઝાર સોજા

(૧૫) ગઝલે અકબર વારસી મીરઠી

દીલ વોહી દીલ હે કે જો તેરા તમન્નાઈ હે
આંખ વોહ આંખ હે જો તેરી તમાશાઈ હે
ઈસ લીએ મેરી નઝર હે તેરે જલવોંપે નિસાર
મેરી આંખોમેં તેરે નુરકી બીનાઈ હે
નુર વોહ નુર કે જીસ નુરકે નજદીક કભી
ન જમાઈ હે ન સાયા હે ન અંગળાઈ હે
પીછે આના હે તેરા ખતમે નુબુવતકી દલીલ
સાયેકા સાથ ન હોના તેરી યકતાઈ હે
ખીલકે મુરઝાએ બહોત પુલ જહાંમે લેકીન
ઈસ ચમનમે જો તુમ આએ તો બહાર આઈ હે
તેરે દન્દાંભી ઉજાલા હે અંધેરે ઘરકા.
સુઈભી આયશાકી ખોઈ હુઈ પાઈ હે.
કીસકો ઈરસાદ હે અતમમતો અલય કુમ ને અમત
કોન અયસા હે કે જીસને યેહ સનદ પાઈ હે.
ઉસકે સદકેમેં મુઝે અપના દીખાદે દરબાર
જીસને તેરે દરે દોલતકી કસમ ખાઈ હે.
રાત ભર જાગને વાલે તેરે સદકે માં બાપ
મેરી કીસમત કો જગાદે બળી નીંદ આઈ હે.
ને અમતેં બાટને વાલે હો ઈધર ચશ્મે કરમ.
ખાલી જાના બળી બદનામી હે રૂસવાઈ હે.

યેહ હુઆ હૈ કે મહંમદ કા હો લબપર કલમાં.
જબતક **અકબર**કો અતા લઝઝતે ગોયાઈ હૈ.

(૧૬) ગઝલે મલેક

ગુલામાંને મહંમદકો ભલા કયા ડર કયામતકા
ઉઠાયા જબ રસુલુલ્લાહને બીડા સફા અતકા.
જલાએગી ભલા નારે જહન્નમ ઉસકો કયા તાકત
જો પઢતા હૈ જહાંમેં રાત દીન કલમા મહંમદકા.
ન સોએ રાત ભર ઉમ્મતકી ખાતર કયા મહબ્બતથી
અદા હો કીસ ઝબાંસે સુકરીયા ઉનકી ઈનાયતકા
જો રખકર સરકો સીજદેમેં દુઆકી તો નીદા આઇ,
ઉઠાઓ સરકોદરયા જોસપર આયા હૈ રેહમતકા.
નકીરેં આનકર પુછેંગે ગર મઝસે તો કેહ દુંગા
કે બંદા હું ખુદાકા ઓર કફસ બરદાર હઝરતકા.
મુઝે ખુલદે બરીમેં કયું લીયે જાતે હો રીદવાનો
મદીનેકી લગી હૈ લો નહિ મુસ્તાક જન્નતકા.
સબે મેરાજ ખાલીકને ફરીસ્તોંસે કહા કેહ દો,
કહીં દેખા ભીથા કોઈ બશર ઈસિ સાન સવકતકા.
સબા અહવાલકો મેરે સહેબતહાસે કહે દેના
સભી ઈસ દર્દે હીજરાંકી મુસીબત રંજો આફતકા
બુલાલો યારસુલુલ્લાહ **મલેક**કો અબ મદીને મેં
ઉઠાએગા કહાંતક યેહ બીચારા રંજ ફુરકતકા

(૧૭) ગઝલે અકબર

ક્યા સબા તુને મદીનેકી હવા ખાઈ હે,
ઇતની ક્યું ઝુમતી હે કીસ લીયે ઇતરાઈ હે.
ઉસકી કીસમત હે નસીબ ઉસકા હે તકદીર ઉસકી
જીસને ઉસ રોઝેકી જાલીકી હવા ખાઈ હે.
પંજગાના હે દો આલમમેં અઝાનોકી પુકાર
કીસ શેહનશાહ કે યેહ નામકી સેહનાઈ હે.
જીસમે યુસુફકી શબાહત હે મુસલ્લમ લેકીન
યેહ મલાહત ન યેહ રોનક ન યેહ રઅનાઈ હે.
ખુલ્ક વોહ ખુલ્ક કે જીસ ખુલ્કકી ખલકતકે લીયે
મદહ ખલ્લાકને કુરઆનમે ફરમાઇ હે.
બદલા ઇઝાઓંકા આઝારોંકા તકલીફોંકા
ખાક સારી હે તહમમુલ હે શકેબાઇ હે.
દેખ વોહ આએ સફાઅતકા ઉઠાકર બીડા,
અબતો અય ઉમ્મતે આસી તેરી બન આઇ હે.
દેખકર ચાંદકો તારોંમેં હુવા યેહ રોશન
તેરી અસહાબમેં યેહ અંજુમન આરાઈ હે.
મેરે ઇસ્યાંકા હે કીતનાહી ગીરાં બાર પહાડ
આગે રેહમત કે મગર રાઈકી આથાઈ હે.

હોતી જાતી હે જોહર નકશે કદમ પર સજદે
યેહ મેરી આજીઝી હે મેરી જીબીં સાઈ હે.
કબ્ર તારીક હે અય માહે મદીના આજા
કોઈ મુનીસ હે ન ગમખ્વાર હે તન હાઈ હે.
હો મુબારક યેહ અમામેકા અતીયા **અકબર**
ખુબ મદદાહીકી હઝરતસે સનદ પાઈ હે.

(૧૮) ગઝલે મુરાદ

ઈલાહી વોહ ભી દીન હો મેં મદીનેકા સફર કરલું
દો રોઝા ઝીંદગી યસરબકી ગલીયોં મે બસર કરલું
મીલે ગર ખાક થોડીસી તેરે મહબુબ કે દરકી.
ઈલાજે હર મરઝ ઉસ ખાકસે મેં બે ખતર કરલું
મુબારક હો તુમ્હે અય હાજીયો જાના મદીનેકા.
દુઆ કરના કે મેં ભી હીંદસે એક દીન સફર કરલું.
બરોઝે હશ્ર ઉમ્મત પુલ સીરાત ઉપર જો ગુઝરેગી
નીદાજીબ્રીલ દેંગે યા નબી મેં ફરશે પર કરલું.
મયસ્સર હો અગર મુઝ કો બહારે ગુલશને યસરબ
મેરા નખ્લે મુરાદ એક રોઝ મંયભી બારવર કરલું.

(૧૯) ગઝલે અકબર

આઈનએ હસરત હેં મુસ્તાક ઝીયારત કે
કુરઆંકા સબક દે દે સદકે તેરી સુરત કે
અંદાઝ હેં જાનાના અખલાક કરીમાના

કુરબાં તેરી સુરતકે સદકે તેરી સીરત કે
તયબામેં કોઈ ચલકર તલવોંસે મેરે પુછે
કાંહેં હૈ યેહ સહરામેં યા પુલ હે જન્નતકે
યેહ ઝાયકા વોહ જાને જીસને હો પીયા જીસે.
યેહ મીમ મહંમદ મેં દો જામ હેં સરબત કે.
એક જામ શરીઅત કા એક જામ તરીકત કા
પીલો તો નઝર આએં જલવે તુમ્હેં વહદત કે
ફુલ પુલ દરૂદોંકે ઈખલાસ કે ખ્વાનોં મેં
ચુન ચુન કે રખોડાલી દરબારમેં હઝરત કે.
વોહ ચરખે ચહારૂમપર યેહ અરશે મોઅઝ્ઝમપર
હેં હઝરતે ઈસા ભી કાઈલ તેરી રફઅતકે.
અલ્લાહસે કેહતે થે શામીલ મુઝે કર ઈસમેં
મુસાસે કોઈ પુછે રૂતબે તેરી ઉમ્મત કે.
બન કર શરરે દોઝખ અઅમાલ જલાતે હેં
કબ જોસમેં આઈગે દરયા તેરી રેહમત કે.
હઝરત હી તીરાયે તો સાયદ યેહતીરે અકબર.
ડુબા હે જહાઝ અબ તો દરયામેં ન દામતકે.

(૨૦) ગઝલ લે. મુરાદ.

દરપે જીબ્રીલ પુકારે શાહે અબરાર ચલો.
મીલને અલ્લાહસે અલ્લાહ કે દીલદાર ચલો.
સેરે અફ[illegible] અહમેદે મુખતાર ચલો.

મસન દે અર્સ યે કોનેન કે સરદાર ચલો.
લેકર આયા હું ખુરાક આપ કે દરપર શાહા.
હકને ખુલ વાયા હે મેહમાન તરહદાર ચલો.
બખશીશે ઉમ્મતે. આસી કી સનદ લેનેકો.
જોસ પર આઈહે અબ રહમતે ગફ્ફાર ચલો.
આપકી દીદકા હે ખાલીકે અકબર મુસ્તાક.
મુનતઝર સારે મલા એક બીહેં સરકાર ચલો.
બાંધ કર સેહરા શફાઅતકા સરે હુર દોસરા.
શબે અસરા કો ઝરા દેખ લો અનવાર ચલો.
હુરેં બેતાબ પએ દીદ હેં રીદવાં બે તાબ.
સેરે જન્નત કે લીયે દીન કે સરદાર ચલો.
દરમે જીબ્રીલને કી અર્ઝ અદબસે યેહ મુરાદ
જાનીબે અર્સે ઉલા સૈયદે અબરાર ચલો.

(૨૧) ગજલે અકબર.

દે અપની મહુબબતકી શરાબોંકે પ્યાલે, અય ગેસુઓં વાલે.
કુરબાન તેરે અપનાહી દીવાના બના લે, અય ગેસુઓં વાલે.
મેરે દીલે સદ ચાક્કા તું સાંના બના લે. અય ગેસુઓં વાલે.
હસરત હે તેરી ઝુલ્ફકે બાલોંકી બતાલે, અય ગેસુઓં વાલે.
જીબ્રીલસે ખાલીકને કહા જાઓ સવેરે, મેહબુબસે મેરે.
યેહ કેહના કે આ વસલકા ખીલવતમેં મઝાલે, અય ગેસુઓં વાલે
રાજાઓં કે સરપર હે બનાયા તુજે રાજા મે રાજ, હે આજા.

અબ ખોલ દીયે સાત સમાવાત કે તાલે, અય ગેસુઓં વાલે.
હમને તો તુઝે દેખ લીયા દેખલે તુંભી, જો હમમેં હે ખુળી
આંખોંમેં મગર સુરમએ મા ઝાગ લગાલે, અય ગેસુઓં વાલે.
હઝરતને કહા હકસે યેહ જાકર મેરે ગફ્ફાર, ઉમ્મત હે ગુનેહગાર
ફરમાયા કે ગમ ઈસકા ન કર બખ્સ દીયા લે, અયગે સુઓંવાલે.
બખશા તેરી ઉમ્મતકો કહીં ઝીક ન કરના, કુછફીક્ર ન કરના
યેહ સારી ખુદાઈ હે મેરી તેરે હવાલે, અયગે સુઓં વાલે.
જીસ મનઝીલે મહમુદ મેં તું જલવા ફીગન હે જોરશકે ચમન હે
અકબરકી દુઆલે વહીં અકબર કો બુલાલે, અયગે સુઓં વાલે

(૨૨) ગઝલે મુરાદ.

સફા અતકા બીઝા ઉઠાને ચલેહેં.
વોહ ઉમ્મતકી બીગળી બનાને ચલેહેં.
નમાઝોંકા તોહફા દીલાને ચલેહેં.
વોહ ઉમ્મતકો હકસે મીલાને ચલેહેં.
ગુલામોંકો જન્નત દીલાને ચલેહેં.
દો આલમકી નેઅમત લુટાને ચલેહેં.
બુરાક ઓર ફરીસ્તોંકે જીબ્રીલ લેકર
વોહ મેહમાને રબકો બુલાને ચલેહેં.
હે હમરાહે હઝરત ફરીસ્તે જુલુમેં
સરે અર્સે જલવે દીખાને ચલેહેં.
મીધા ઈબ્ને મરીયમકો ચરખે ચહારૂમ.

કદમ અર્સ પર હુયે જમાને ચલેહેં.
વોહ મેરાજકા આજ કરકે બહાના
ગુનેહ ગારોંકે બખસવાને ચલેહેં.
બહુમ બયતે મા અમુરમેં હેં ફરીશ્તે
દુગાના યેહ ઉનકો પળાને ચલેહેં.
અહો મેહર હેં જીનકે જલવેંસે રોસન.
દો આલમકો વોહ જગ મગાને ચલેહેં.
મુરાદ ઇસ હકીકતકો કોઇ ન સમજા.
વોહ કયા ભેદ સુન્ને સુનાને ચલેહેં.

(૨૪) ગઝલે અકબર

ઇતરે બુએ મુસ્તુફા હર ગુલસે મેહકા શાખ શાખ.
પળ રહી હેં બુલ બુલેં મવલાકા કલમા શાખ શાખ.
પુટતી કલીયાં હેં પળ કર કુલ હોવલ લાહુ અહુદ
બજર હાહે બાગમેં વેહદતકા ડંકા શાખ શાખ.
બસ ગઇ બુએ મહંમદ ચારસુ ગુલજારમેં.
નુરે અહમદ ગુન્ચઓ ગુલ બનકે પુટા શાખ શાખ.
થે અબુબકરો ઉમર ઉસમાન અલી બેહરે હમમ.
જીનસે જારી દીને અહમદ કાહે દરયા શાખ શાખ.
ચશ્મે હકબી હેતો દેખો બન ગઈ હે બાગમેં
નુરે ઝીકરે પંજતનસે પંજ શાખા શાખ શાખ.
કયા નબીજી ભેજે ચાર હક સીરર હુકા સોર હે

લેતી હે તુતી વકુમરી નામ તેરા શાખ શાખ.
જા બજા સમસાદ ઉઠે હેં સરવ કદ તાઝીમકો
ઝીકરે મીલાદે નબી કરતી હે ગોયા શાખ શાખ.
ફયઝે અનવારે મહુંમદસે ચમનમેં હેં નીહાં
ખોસા ખોસા ગુંચા ગુંચા પત્તા શાખ શાખ.
કયું ન હોશા દીસે હર એક નખલે ગુલસન બાગ બાગ.
બસ ગયા હર ગુલમેં તયબાકા રંગીલા શાખ શાખ.
તેરા કાએલ બુટા બુટા તુઝપે માએલ પુલ પુલ.
તેરા આસીક પત્તા પત્તા તેરી શયદા શાખ શાખા.
તુંભી પગ અકબર કે હે ચારોં તરફ ઈસ બાગમેં.
ગુલ લકલ હમદન કસીરન તૈયબનકા શાખ શાખ

(૨૪) ગઝલે મલેક.

દીલાદે ભીખ દરશનકી મુઝેભી રૂએ અનવરસે
નહિ જાતાહે ખાલી કોઈ સાએલ આપ કે દરસે.
મેરાં દીલ હો મુનવ્વર યા ઈલાહી હુબ્બે સરવરસે.
લગા દે આગ ઈસ્કે મુસ્તુફાકી એક અખ ગરસે.
પુંકા જાતા હે સીના આતીસે ઈશ્કે પયમબરસે
નખટકા મુઝકો દોઝખકા ન દેહસત રોઝે મેહસરસે.
તુમારે નુરસે રોશન જહાંહે વરના થા અંધેર
જીલા પાઇ હે મેહરો માહેને ખુદ રૂએ અનવરસે.
દુરે દનદાને હઝરતકો દુરે યકતાસે કયા નીસબત.

હર એક કંકર કહે પાકે તલે બેહતર હે ગોહરસે.
મદીને મેં ગુઝર હોયા ઇલાહી મેરા ભી એક દીન.
મલું અપની જીબીંકો ઉસ ગલીકી ખાકે અતહરસે.
પળા કલમા દરખતોં ને ગવાહી જાનવર નેદી.
હુવે ટુકળે કમર કે ઓર નીકલા પેળ પત્થરસે.
ઝીયારત ખ્વાબ મેં હો ઉસ ગુલે રૂખસારે હઝરતકી
કે વેકશત હો ગઈ હે અબ ગુલીસ્તાંકે ગુલે તરસે
રહેગા હીંદમેં કબ તક મદીનેકા સફર કરલે,
રહે રાંદેરમેં બરસો મલેક અઝતો ,નીકલ ઘરસે

(૨૫) ગઝલે અકબર

ઉમ્મતોં કે હાથ તો હે અવલીયા કે હાથમેં
અવલીયા કે હાથ હેં ખેરૂલ વરાકે હાથમેં.
દસતગીરી કુલકી ઠયરી મુસ્તુફા કે હાથમેં.
જબસે હસ્તે મુસ્તુફા પોંહુચા ખુદા કે હાથ મેં.
હો ગયા દસ્તે સખાસે ઉનકે હર મંગતા નીહાલ.
દો જહાંકી નેમતેં દેદી બુલાકે હાથમેં
ડુબતોંકો થામતા હે બાંટતા હે ને અમતેં
મરહબા લંગર હે અયસે નાખુદાકે હાથમેં
સદકા આલે પાકકા યા શાહ ઈસમેં ભીખડાલ.
દેરસે ખાલી પ્યાલા હે ગદા કે હાથમે
હશ્રમેં ચેહ્ ભીળ ફીર ઉસપર ગઝબકી કશ મકશ.
અચ્છે મવલા હાથ લે લીજ બળાકર હાથમેં
ઉસકે દીલકી પુંછીએ ખાલીકસે શાને દીલબરી.
જીસકા દીલ આયા હો કુલ કે દીલ રૂબા કે હાથમેં

રેહ ગયા મહરૂમ જાહેલ કંકરોં તકને મગર
પળ લીયા કલમાં મહંમદ કાચીચા કે હાથમેં
પ્યાસ લશકરકી બુઝાદી રખકે એક, સાગીરપે હાથ
ફયઝકા દરયાથા ઉસ મોઅજીઝ નુમા કે હાથમે
માંગતે હેં નામએ આઅમાલ અકબર યું કરો
અપની તસનીફાત સબ દેદો ઉઠાકર હાથમેં.

(૨૬) ગઝલે અકબર

તેગે અખલાકે હઝરત જો ચલને લગી
કુફ્રકી રીરતો હાલત બદલને લગી
ફોજે ઈસલામ હરસુ ટેહલને લગી.
ઉનકી આમદસે હરસુ બહાલી હુઈ
પાની બરસા હરી ડાલી ડાલી હુઈ
હર જળી બુટી કપળે બદલને લગી.
દેખા જીસ વક્ત હુસને જમાલે નબી
લો લગી અયસા ચલનેકી પરવાનગી
સમઅ બન બનકે પરવાના જલને લગી.
જબકે દરયાએ તો હીદ બેહને લગે
સીર્કસે ખીદ્રો અબદાલ કેહને લગે
અબ તેરી દાલ કાહેકો ગલને લગી.
હરબલા જીસ તરહ ઝીકરે શાહસે ટલે
જયસે મીલાદસે જલકે નજદીચલે

રૂહ શયતાં કે તનસે નીકલને લગી.
કુફ્ર ઘીસને લગા સીર્ક પીસને લગા
જબકે અલ્લાહો અકબરકી ઉઠકરસદા
મુંગ હર બુતકી છાતીયે દલને લગી.
જબ નઝર રોઝએ શાકકે અંદર ગઈ
ચશ્મે અકબર કો ઉસ વકત સુઝી નઈ
મોરછલ અપની પલકોંસે ઝલને લગી.

(૨૭)ગઝલે મુરાદ.

સરાપા હુસ્ન બનકર દીલ બરે રબ્બે જલીલ આયા.
દો આલમ કે હસીં દેખેં જમીલ આયા શકીલ આયા.
બશાને કે લીયે કોને નકો ખુશ બુએ વહદતસે
મુબારક હો ગુલે ઝેબાએ ગુલ ઝારે ખલીલ આયા
દીખાને રાહે જન્નત ઓર મીટાને કુફ્રકી ઝુલમત.
બસાને રેહમતુલ લીલ આલમીં ખીદ્ર સબીલ આયા.
શાહેન શાહે દો આલમ અર્સે આઝમ તખ્ત હે તેરા
તેરી સરકારમેં દરબાન બનકર જીબરઈલ આયા.
ઝબાં પરથી દુઆએ રબ્બે હબલી ઉમ્મતી યેહી
લબે ના ઝુકસે ભી આવા ઝએ વકતે રહીલ આયા.
હુવે હયરાં દો આલમ જબ નબી ઉમ્મી લકબ બન કર.
કલામે હકકો સમઝાને ફહીમ આયા અકીલ આયા.
મુરાદ અબ તુઝકો કયા ખતરા હે મયદાને કયામતકા.
તુઝે અબ બખસવાને વોક શફાઅતકા કફીલ આયા.

(૨૮) ગઝલે અકબર

જબ બાગે જહાંકે માલીને કી દેખા ભાલી પુલોંકી
એક પુલ ઉસમેં સે છાંટ લીયાથી જીતની ડાલી પુલોકી
વોહ પુલ અરબકે ગુલ શાનકા સબ પુલોંસે ખુશબુવાલા
જીસને ખીલકર ઈસઆલમમેં એક આન નીકાંલી પુલોંકી
ઉસ ગુંલકા મહુંમદ નામ હુવા જીસસે તાઝા ઈસલામહુવા
શાખ ઉસને કાટી કાંટોકી બેલ ઉસને ડાલી પુલોંકી.
ઉસકીહી મહકસે મહકીહે ઉસકીહી ચમકસે ચમકીહે
હે જીતની નીગહત ગુંચોંકીહે જીતની લાલી પુલોંકી.
હે રસક જીગરકે ઝખમોંકો હસરત હે દીલ કે દાગોંકો
રોઝેપે શાહકે ચઢતે હેં કયા સાન હે આલી પુલોંકી.
તયબાકા માલી કેહલાઉં રોઝેપ ચઢાને કો આઉં
એક હાથમેં ગજરા કલીયોંકા એક હાથમેં ડાલી પુલોંકી.
જન્નતસે ઈસે કયા નીસબતહે યેહ મેરે ગુલ કારોઝાહે
યા રંગ જુદા હે પત્તોંકા યાં સાનની રાલી પુલોકી.
હેં જીતને કરમ ખલકતકે લીયે વોહ ખાસહેં ઈસિ ઉમ્મતકેલીયે
પત્તોં મે પત્તી રેહમત કી થાલોં મે થાલી પુલોંકી.
યેહ મદહસરાએ હઝરત હે ઈસસે ઉસકો કયાની સબતહે
અકબર મતવાલા મવલાકા બુલ બુલ મતવાલી પુલોંકી.

(૨૯) ગજલે અકબર

હો ગયા ઝાહીર અહદ, અહમદકા જલવા દેખ કર
ઉઠ ગએ* ચાલીસ પરદે એક પરદા દેખકર.
ખાકપાએ મુસ્તુફાહે સુરમએ નુરે નીગાહ
ચાંદ નઝરોં પર ચઢે કયા ઉનકા તલવા દેખકર.
તુમમેં જબ ફુલ ખુબીયાં દેખીતો તુમકો ચુન લીયા
અચ્છે અચ્છોંને તુમેં અચ્છોંસે અચ્છા દેખકર.
આપકે બાએસ મદીને કાહે વોહ રૂતબા બુલંદ
હો ગયા નીચા જીસે અર્સે મો અલ્લા દેખકર.
હે ફીઝાએ દો જહાં ઉસ પાક સુરત પર ફીદા
કયું ન હો ફરહત બહારે રૂએ ઝેબા દેખકર.
ગો મહો ખોરશીદકી એનક લગાતા હે ફલક
ચર્ખ ખાતા હે મગર હઝરતકા જલવા દેખકર.
હઝરતે રૂહુલ અમીં કેહને લગે રૂહી ફીદાક.
મેરે યુસુફકા જમાલે રૂહ અફઝા દેખકર.
સાથ હોલી અંબીયા ઓ એહલે મેહ શરકી બરાત
ખખસ વાનેકા સરે અહમદહી સેહરા દેખકર.
પાંચ હસરત અય ખુદા નીકલે બહકકે પંજતન
કરબલા કાબા નજફ બગદાદ તેબા દેખકર.
દસ્તે સાએલ ઈસ ભરે ઘરસે ન ખાલી જાયગા
હાથ ફેલાએ હેં તુમકો દેને વાલા દેખકર.

અય અરબકે ચાંદ રોશન હો ખુદા કે વાસ્તે
દમ ઘુટા જાતાહે મદફનમેં અંધેરા દેખકર.
અલમદદ અયએ કસોંકે ચારા ફરમાં કબ્રમેં
કરતે હે હુજ્જત મલક **અકબર**કો તનહા દેખકર

(૩૦) ગજલે અકબર

બઝમે હયરત હે જહાંકા આઈના ખાના હમેં
કીસકી સુરતને બના રખ્ખા હે દીવાના હમેં.
સાદકા આંખોકા છકાદે પીરે મયખાના હમેં
હે તેરે કુરબાન પયમાને પે પયમાના હમેં,
મયકી મયખાનેકી ખુમકી જામકી મીનાકી ખેર
મસ્ત આંખોકા તસદદુક એક પયમાના હમેં.
ફીર રહીહેં સુરતેં આંખોમેં કયા કયા દીલ ફરેબ
અય સીકંદર દીલહે અપના આઈના ખાના હમેં.
મંઈ યરાની કે મઆની કરદીયે હેં આઈના
આપને સુરત દીખાકર ગેરીજાનાના હમેં
હે હમારી ઝાતમેં પીનહા સીફાતે કાયેનાત
આપકો પેહછાન લેગા જીસને પેહછાના હમે
ઝેબે સર હોગી અગર ન અસેન પાકે મુસ્તુફા
ફીર ન હોગી આરઝુએ તાજે શાહાના હમે
હમ હેં વાહ ઉશ્શાક કે મુલતાં-દીયા હે નમે
કોહકનને કોહ ઓર મજનુંને વીરાના હમે

રશ્ક કે શોએલોં સે જલ જલ કર મરેંગેં આજ ગયર
સમઅરૂને વસ્લકા ભેજાહે પરવાના હયે
મેરે દીલમેં દેખકર તસવીર અપની યેહ કહા
કયા કરેંગે આપ દેદેં યેહ પરીખાના હમેં.
જબસે અકબર હે સહે અલ ફકરો ફખરી કે ફકીર
સાલસે બેહતર હે યેહ દલકે ફકીરાના હમે

(૩૧) ગઝલે અકબર

સાની તેરા કોનેન કે કીસવરમેં નહિં હે
બસ હદ હે કે સાયા ભી બરાબર મેં નહિ હે
હોજલવએ મહબુબ કે કયા માહ મુકાબીલ.
ઉસ ચાંદકે ધબ્બા રૂખે અનવરમેં નહિ હે.
દુન્યાકે તરો ખુશ્ક સબ આબાદ હેં તુઝસે
જલવા તેરા કીસ બેહરમેં કીસ બરમેં નહિ હે.
જો જુદકી નેહરાંસે ન પહોંચતી હો પાની.
સાખ અયસી કીસી બર્ગ કીસી બરમેં નહિ હે.
હો કયું ન ખુદાઈકો ગદાઇ કી તમન્ના.
કયા ચીઝહે જો ઉનકે ભરે ઘરમેં નહિં હે.
કુલ ખુબીયાં અલ્લાહને હઝરત કો અતાકીં
યેહબાત કીસી ઓર પયમબર મેં નહિં હે.
મેં હું વોહ ગુનેહ ગાર જીસે કેહતે હે નેકી.
યેહ લફ્ઝ મેરે જુર્મ કે દફતરમેં નહિં હે

આમાલ બુરે હેં મેરી ઇમદાદ કો આઓ
હામી કોઈ જુઝ આપકે મહશરમેં નહિં હે.
સબએ બ મેરે ઢાંપલે કયા અયસા કોઈ પાટ
સત્તાર તેરે ફઝલકી ચાદરમેં નહિં હે.
હેં એબ હઝારોં તુ જીસે ચાહે બનાદે
અલ્લાહ હુનર એકભી અકબર મેં નહિં હેં

(૩૨) ગઝલે અકબર

જયસે અક્સે મેહરસે રોશન ઝીયાહે માહકી.
યું રસુલુલ્લાહ મેં તનવીર હે અલ્લાહકી
જાંકનીયારબ હો જબ ઈસ બંદએ દરગાહકી.
હોનઝર કે સામને સુરત રસુલુલ્લાહકી.
સર વોહીહે જીસમેં સોદા ગેસુએ સરવરકા હો
દીલ વોહી હે જીસમેં ઉલફત હો રસુલુલ્લાહકી.
કયુ ભટકતે ફીરતે હો અય ઢુંઢને વાલે ચલો
પાએગા અલ્લાહ ગલીયોંમેં રસુલુલ્લાહકી.
જીસ જગે કુફ્ફારભી નુરે હિદાયત પાગએ
લેકે એક ગુમરાહને શાહી વહાં ગુમરાહકી.
આપકે જો હાથ હેં વોહ હાથ હેં અલ્લાહ કે
આપકી જો બાત હે વોહ બાત હે અલ્લાહકી.
પેહલે મરનેસેં જો મરતાહે વોહ મરતાહી નહિં
હે ફના ફીલ્લાહ મેં [illegible] બકા બીલ્લાહકી.

અપને દીલમેં દેખલે જો દેખના મંજુરહો
આપકો પેહછાન યેહ પેહછાન હે અલ્લાહકી.
આમ રેહમતકી યેહ ખબરેં દે રહી હેં તાઝગી.
ફુલકી પત્તીકી ડાલીકી કલીકી કાહકી.
જા બજા ફીરતા હે ક્યું અકબર ભીખારી બનેકે બેઠ
હી દીલી મકસુદ દેવળી પર રસુલુલ્લાહકી

(૩૩) ગઝલે મુરાદ

જબ ખુલ ગએ મકકે મેં ઇરફાન કે મયખાને.
હર સિમ્ત સે ફીર દોળે તોહીદ કે મસ્તાને.
બજને લગે આલમમેં તોહીદકે ફીર ડંકે.
રૂપોશ હુવા શયતાંન—વીરાં હુવે બુત ખાને.
સાકી મય તેરે સદકે ક્યા રંગ જમાયા હે.
પયમાને છલકતે હેં મદહોશ હેં મસ્તાનેં.
આદમસે મસીહા તક આલમને નહિં દેખે
ઇસ શાનકા મયખાના ઇસ શાનકે મય માને.
પીકર મએ ઇરફાં જબ મદહોશ હુવે મયકસ.
અલ્લાહસે જન્નત કે મીલને લગે પરવાને.
ઇસ તરહ મહંમદ (સલ) કો અસહાબસે નીશબતહે.
વોહ શમએ નુબુવત હે યેહ શમઅકે પરવાને
મસ્તીમેં મુરાદ અબતું શાયદ ન બહેક જાયે
ક્યગ્રી હે યેહ મદહોશી આ હોશમેં દીવાને.

(૩૪) ગઝલે મુરાદ

અજબ હે તેરા બખ્ત યાવર ખદીજા (રદી)
નહીં કોઇ તેરી બરાબર ખદીજા (રદી)
ખુવયલદ તવંગરકી દુખ્તર ખદીજા (રદી)
હેં ખાતુને જન્નતકી માદર ખદીજા (રદી)
રઇસોં મે થીં સબસે બઢકર ખદીજા (રદી)
તો કુલ તાજીરોંમેં તવંગર ખદીજા (રદી)

નસીબા ખુલા અકદ હઝરતસે હોકર
બને સારી ઉમ્મતકી માદર ખદીજા (રદી)

મહુંમદ (સલ) કે કદમોંપે સબ માલ દોલત
કીયા તુમને કુરબાં–દીલાવર ખદીજા (રદી)

હુસેનો હુસન હેં નવાસે તુમારે
મુબારક હો યેહ લાલો ગવહર ખદીજા (રદી)

નઝર આતે હેં જીતને સૈયદ જહાંમેં
યેહ હે આપકી આલે અતહર ખદીજા (રદી)

નબી ઇસ્તરહ યાદ કરતે થે તુમકો
કે થી મેરી ગમખ્વાર દીલબર ખદીજા (રદી)

નબી પર તુમ્હી પેહલે ઇમાન લાઇ
યેહ રતબ[illegible] કીસકો મયસ્સર ખદીજા (રદી)

ગુનેહગાર ઉમ્મતકી તુમ લાજ રખના
ન રૂસ્વા હોં હમ રોઝે મેહસર ખદીજા (રદી)
મુરાદે હકીકે નવાસોંકા સદકા
ઈનાયત હો એક જામે કોસર ખદીજા (રદી)

(૩૫) ગઝલે મુરાદ

જન્નતમેં બીબીયોંકી હે સરદાર ફાતેમા (રદી)
હે નુરે એને અહમદે મુખતીયાર ફાતેમાં (રદી)
વાલીદ નબી હેં ઓર ખદીજા હે વાલેદા
શૌહર તુમ્હારે હયદરે કર્રાર ફાતમાં (રદી)
હસનેન જયસે લાલકો કુરબાન કરદીયા
રાહે ખુદામેં તુમને નીકોકાર ફાતમાં (રદી)
હે આલે મુસ્તુફાપે સખાવતકા ખાતેમા
મશહુર દો જહાંમે હે ઈસારે ફાતેમા (રદી)
રો રોકે ગમસેં અશ્ક કે દરયા બહા દીએ
કીસ દરજે આસીયોંકી હેં ગમખ્વાર ફાતેમાં (રદી)
અલ્લાહ કે હબીબને પાઈ હે જબ વફાત
રો રોકે ગમસે હો ગઈ બીમાર ફાતેમા (રદી)
મયદાને હશ્ર મે. ન કહીં ભુલના હમેં

બખશાના હમકો હમ હેં ગુનેહગાર ફાતમા (રદી)
દામન તુમ્હારી આલકા છુટે ન હાથસે
યેહ દુઆ **મુરાદકી** હરબાર ફાતેમા (રદી)

(૩૬) ગજલે અકબર.

સાકી હે મેરા વોહશાહે ઝમન સુબહાનલ્લાહ સુબહાનલ્લાહ.
કયા ખુબ ખીલાયા દીલકા ચમન સુબહાનલ્લાહ સુબહાલ્લાહ.
જલવેસે તેરે હે કબખાલી ફલ ફુલ ફલી પત્તા ડાલી.
હે રંગ તેરા ગુલસન ગુલશન સુબહાનલ્લાહ સુબહાનલ્લાહ.
નઝદીકહેં યેહ યા દુર હેં યેહ હરવકત નસેમેં સુરહેં યેહ.
મસ્તોંકો લગી સાકીસે લગન સુબહાનલ્લાહ સુબહાલ્લાનહ.
"વહોવા મઅકુમ"કી પુકાર આઇ "અહદું મીનકુમ"કી
બહાર આઈ.
"વઅના બશરૂંન"કી ઉઠી ચીલમન સુબહાનલ્લાહ સુબહાનલ્લાહ
કયું ધુમન મેરી હો હરસુ આંખોમે બસાહે તુહીતું
"ફીઅનફુ સેકુમ"કા યેક જોબન સુબહાલ્લાહ સુબહાનલ્લાહ.
જબઝાતકે સાત સીફાત હુઇ વહદત કસરત કીબરાત હુઈ
હેં આપહી દુલા આપ દુલહન સુબહાનલ્લાહ સુબહાનલ્લાહ.
વોહ પીછલી બાતેં દુર કરો આગે આના મંઝુર કરો.
અબ મુજમે દેખો અપની ફબન સુબહાનલ્લાહ સુબહાનલ્લાહ
જીસ વકત ગુરૂને દી દારૂ હર રોંગટા બોલા અલ્લાહુ.

અનહદસે રંગ દીયા તનમન સુબહાનલ્લાહ સુબહાનલ્લાહ.
બેહરૂપ ભરૂં દેવે જાઉં યેહ સબકી ઝબાંસે કેહ લાઉં.
વોહ આઇ વારીસકી જોગન સુબહાનલ્લાહ સુબહાનલ્લાહ.
આબાદ રહે યેહ મયખાના અકબરકો પીલા વોહ પયમાના
હો મરતે દમતક યેકી સુખન સુબહાનલ્લાહ સુબહાનલ્લાહ.

(૩૭) ગજલે અકબર.

અર્સે બરીંપર જાકર ઉમ્મત, ખાલીકસે બખશાનીથી.
શાફ્એ ઉમ્મત સરવરે આલમ, ખુબ તેરી મેહમાનીથી.
બતહાસે જબ ચલે વો સરવર, થકે જીબ્રીલ કેસીદરાહ પર,પર
રફ રફ લેકર પોંહચા ફરફર, રૂકના ના ફરમાનીથી.
હરદો જહાં મોહતાજે મહંમદ. (સલ.) ઈન્નાફતહના તાજે
મહંમદ (સલ.)

અર્સે બરીં મેરાજે મહંમદ (સલ) ક્યાક્યા ખુશ સામાનીથી
બખશીશે ઉમ્મત ખુએ મહંમદ, (સલ.) ગુલશને જન્નત
કુએ મહંમદ (સલ.)

દેખકે હુસ્ને રૂએ મહંમદ (સલ) હુ ચોંકા હયરાનીથી
અર્સે ઉઠાકે આંખકે તારે ઝાતે ખુદા કે રાજ દુલારે.
કીશ્તીયે ગમ કે ખેવન હારે ડુબી નાવ તીરાનીથી.
અકબરહે અબ તુઝકો ક્યા ગમહે તેરે સાફેઅ રેહમતેઆલમ
નામહી સુનકર નારે જહન્નમ શર્મ સે પાની પાનીથી.

(૩૮) ગજલે અકબર

દેખે તેરા જલવા તો તળપ જાએ નઝર ભી.
રોશન હે તેરે નુરસે સુરજ ભી કમર ભી.
દી તાએરોંને તેરી રીસાલતકી શહાદત.
બોલ ઉઠે તેરે હુકમસે પત્થર ભી સજર ભી.
જીસ વકત ચલે તુમ હુવે ખુશ બુસે મો અત્તર
કુચેભી મકાનાતભી દીવારભી દરભી.
મહબુબે દો આલમ હે કીધર દેખીયે દેખે.
મુશ્તાક નીગા હોંકે ઈધરભીહેં ઉધર ભી.
હાં ઓ કહે અંદાઝ હમે છોળ ન બીસ મીલ.
સદકે તેરે એક તીરે નઝર ઓર ઈધર ભી.
હે ડાલેંગે જાં સરબતે દીદાર કે બદલે.
મરને પે તુ મીલતા હે તો હમ જાઈંગે મર ભી.
દેવળીપે ભીખારી હેં ખડે આસ લગાએ
યા શાહે દો આલમ નઝરે લુત્ફ ઈધરભી.
એક મંય હી નહિં સબહેં તેરે ચાહને વાલે
અલ્લાહભી હુરેંભી ફરીસ્તે ભી બસરભી.
સદ શુક્ર કે **અકબર** હે સખુન મેં તેરે કયા કયા.
સોખી ભી નઝાકત ભી ફસાહત ભી અસરભી.

(૩૯) ગઝલે અકબર

અય ચશમે નબીકે નુરે નઝર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
તુમ વલીયોં કે હો અફસર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
કયા કયા ઈનઆમે બારી હે, એક ફયઝકા દરયા જારીહે
લુટતી હેં દેગેં ભર ભર કર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
ભર ભર કર તુંભી સબકો પીલા, ખાલીકને તેરે નાના સેકહા
"ઈન્ના અઅતયનાકલ કવસર," સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
કયું દેર લગાઈ હે ખ્વાજા, આખીર તો તે રાહુ આજા.
ભરદે મીના દે દે સાગીર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
ગીરદાબે બલામેં હે કીસ્તી, અઝ બેહરે બુઝુર ગાંને ચીસ્તી
તુમ આકે લગાદો એક ઠોકર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
સરતાજે શાહેન શાહી હો, અનવારે ઝાતે ઈલાહી હો
ફયઝાન તુમ્હારા હે ઘર ઘર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
બેકસ બેબસ બે ચારા હેં, આજીઝ નાકીસ ના કારા હેં
લો હમસે બે ખબરોંકી ખબર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
સરદારે ઝમીં સરકારે ફલક, મહબુબે ખુદા મખદુમે મલક
આ કાએ જીન મોલાએ બસર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
અકબર તેરા મતવાલાહે, તું ઈસકા દેને વાલાહે
અબ દેર હે કયા ભરદે સાગર, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ

(૪૦) ગઝલે અકબર

આઓ મદદકો રૂખરે નુહ, મોરી નૈયાં ડુબી જાએ.
બે કરે ગુનાહ મેં તુ ગયાની હે, થાહ નહિં ઈતના પાની હે
ચર મર ચર મર તખતે બોલે, નાવ ઝકોલે ખાએ
આઓ મદદકો રૂખરે નુહ, મોરી નૈયાં ડુબી જાએ.
રંજો ગમકી ફોજે આઈ, બેહરે અલમમેં મોજે આઈ
ઘાટ પાટકા પતા નહિં હે, રૂહ મેરી થરરાએ
આઓ મદદકો રૂખરે નુહ, મોરી નૈયાં ડુબી જાએ.
ગેહરા દરયા દુર કીનારા, અયસે મેં હે કોન સહારા.
કોઈ યહાં ના ખુદા નહિ હે, કયસે પાર બસાએ
આવો મદદકો રૂખરે નુહ, મોરી નૈયાં ડુબી જાએ.
જગકે વારીસ કુલકે ખેવા જલદ ખબરલો ડુબા ડુબા
આન ફંસીહે નાવ ભંવરમેં, પાર અબ કોન લગાએ
આઓ મદદકો રૂખરે નુહ, મોરી નૈયાં ડુબી જાએ
તનહાઈકા કોન હે સાથી, કયસા દુલા કોન બરાતી
ગોર અંધેરી હુકા જંગલ, કોન મદદકો આએ
આઓ મદદકો રૂખરે નુહ, મોરી નૈયાં ડુબી જાએ
નુહકી કીસ્તી દમમેં તીરાઈ, મેરી બાર કયું દેર લગાઈ
નામ તુમ્હારા વોહ નામી હે, બીગળે કામ બનાએ

આઓ મદદકો ફખરે નુહ, મોરી નૈયાં ડુબી જાએ
અકબર ઉમ્ર ગુનાહ મેં ખોઈ, બીન વારીસ નહિં અયસા કોઈ
જો આકર દરયા એ ગુનાહસે, બેળા પાર લગાએ
આઓ મદદકો ફખરે નુહ, મોરી નૈયાં ડુબી જાએ

(૪૧) સાને ખ્વાજા

વારીસે કુલ ખુદાનુમા ખ્વાજા,
વાલીએ જુમલા અવલીયા ખ્વાજા.
હે શહેનશાહ બાદશાહોં કા.
જો હુવા આપકા ગદા ખ્વાજા.

સબકી પુરી મુરાદ હોતી હે.
આપકે દરપે આકે યા ખ્વાજા.
આરઝુએં બરઆએ મેરીભી.
નામ લેવા હું આપકા ખ્વાજા.

અરઝે હાજત તો સીર્ફ મસરબહે.
તુમપે રોશન હે મુદ્દઆ ખ્વાજા.
ચશ્મે અલતાફ યા ગરીબ—ન—વાઝ.
નઝરે મેહરો લુત્ફે યા ખ્વાજા.

આખીર ઈસિ ઝબ્તકી કોઈ હદભી
કુછ તહમમુલકી ઈનિતેહા ખ્વાજા.
અલ મદદ અલ મદદ ગરીબ નવાઝ.
અલગીયાસ અલગીયાસ યા ખ્વાજા.

ભેજ યા ખ્વાજએ ગરીબ નવાઝ.
કુછ ન કુછ આજ હો અતા ખ્વાજા.
પગ ગઈ જીસપે એક નીગાહ તેરી.
એક દમમેં વોહ હો ગયા ખ્વાજા.

હો ગએ ચશ્મે ફયઝસે તેરે.
સેંકળોં લાખોં અવલીયા ખ્વાજા.
અકબરે વારસીપે ચશ્મે કરમ.
સદકા અપને કમાલકા ખ્વાજા.

(૪૨) દરબારે ખ્વાજા.

આયા હું તેરે દરપર મેં આસ ભરા સુનલે.
સાઇલ કોઈ ઈસિ દરસે ખાલી ન ફીરા સુનલે
મકબુલ ખુદાકે હો અહમદકે પ્યારે હો.
ફરયાદ મેં લાયા હું મેરીભી સદા સુનલે.

તાલીબ હું ન દુન્યાકા ખાહીશ હે ન દોલતકી.
પોંહચાદે મદીનેકો હે યેહી દુઆ સુનલે.
મરજાઉંગા ઘુટ ઘુટ કે મેં ફુરકતે અહમદમેં
મટટી ન હો ઈસ હીંદમેં બરબાદ ઝરા સુનલે.

મટટી મેરી મરકરબી હોગી ન કભી ઠંડી.
તળપુંગા લહદમેંભી અય ખ્વાજા પીયા સુનલે.
ઈસ દીલકી લગીકો અબ જલદીસે બુઝા ખ્વાજા.
ભરકર મયે ઈશ્કાંકા એક જામ પીલા સુનલે.
રો રો કે **મુરાદ** અબતો દેતા હે સદા યેહી.
ભાતી નહિં અબ હીંદકી યેહ આબો હવા સુનલે

(૪૩) ગવસુલ અબરાર.

યા ગવસુલ અબરાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ.
વલીયોંકે સરદાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ.

ફરજંદે શબ્બીરો સબ્બર, નબીકે જાની અલીકે દીલબર
કાદર કે દીલદાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ—યા.
ડુબી હુઈ કીસ્તીકો તીરાયા, ચોરોંકો અબ્દાલ બનાયા.
અલબેલી સરકાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ—યા.
મીલાન બેહરે ગમકા કીનારા, ભીડ પડી તો તુમકો પુકારા

કુલકે ખેવનહાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ—યા.
દીનકો પેહલે ઝીંદા કીયાહે, ફીર વોહી ઉસકોઝો અફ હુવાહે
આ લીલ્લાહ ઉભાર, ઈધર શય અન લીલ્લાહ–યા.
મંગતા ઓંકી દાદકો સુનલે, ભુખોંકી ફરયાદ કો સુનલે
અનદાતા દાતાર, ઈધર શય અન લીલ્લાહ–યા.
મંગતાઓંકી ભીળ ખળીહે, તેરેહી જાનીબ આંખ લળીહે
સુનલે જલદ પુકાર, ઈધર શય અન લીલ્લાહ–યા.
હાથ ઉઠેકી લાજકો રખલે, સરપર દાદકે તાજકો રખલે
કેહ તે હેં ના ચાર, ઈધર શઅસન લીલ્લાહ યા.
શરઈ મમનુ આતસે તોબા, સારી મકરૂહાતસે તોબા
તોબા પુરી ઉતાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ
જો જો હમપર ફર્ઝ હે આકા, જીતના બારે કર્ઝ હે આકા.
સરસે ઉસકો ઉતાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ
દેરસે હું ફરયાદી આકા, સુનલે અય બગદાદી આકા
જલદી મેરી પુકાર ઈધર શય અન લીલ્લાહ.
તેરે લીયે યેહ સંવારી મેહફીલ, માંગ રહીહે સારી મેહફીલ.
અય કુલ કે ગમખ્વાર, ઈધર શયઅન લીલ્લાહ
આનીએ મેહફીલકા હરમકસદ, પુરા કરદે બેહરે મહંમદ.

બેળા કરદે પાર, ઇધિર શય અન લીલ્લાહ
હરજા ફેઝે આમ હે તેરા, ખાસ સખાવત કામ હે તેરા
હું મંય ભી નાદાર, ઇધિર શયઅન લીલ્લાહ
હીલા બહાના ચલ નહિં સકતા, બે લીયે અકબર ટલ નહિ સકતા.
ગેરોંકા લલકાર, ઇધિર શયઅન લીલ્લાહ

(૪૪) યા સૈયદે જીલાની

દીલ આપપે દીવાના, યા સૈયદે જીલાની.
તુ શમઅ મેં પરવાના યા સૈયદે જીલાની.
અબ દેર હે કયા સાકી, ભરદે મએ વહદતસે
ખાલી મેરા પયમાના, યા સૈયદે જીલાની
પીકર તેરે હાથોંસે હાં જામેં મએ વેહદત.
બન જાઉં મંય મસ્તાના, યા સૈયદે જીલાની
મુઝસે વોહ અગર પુછે, તુ કોન હે તો કેહ દું
હું આપકા દીવાના, યા સૈયદે જીલાની.
હસ નેનકે સદકે મેં, દીખલાદે ગદાકોભી.
દરબાર વોહ શાહાના, યા સૈયદે જીલાની
ગર હોવે કરમ તેરા, ઇશરત કદા બનજાએ

દીલકા મેરે ગમ ખાના, યા સૈયદે જીલાની
હો કીસ વરે આલમ કે મુખતાર જીસે ચાહો
દો ખીલ તો સાંકાના યા સૈયદે જીલાની
અબ શમએ વેહુદતસે, લીલ્લાહ તુ કર રોશન
દીલકા મેરે કાસાના, યા સૈયદે જીલાની
નહિ કુછ પાસ વીલાયતકે કરલીજીએ અબતો
યેહ દીલકાહી નઝરાના યા સૈયદે જીલાની

(૪૫) ગઝલે મલેક

બનાદે યા ઈલાહી મુઝકો દીવાના મહંમદકા.
હે દાનાઓં સે બેહતર જો હે દીવાના મહંમદકા
ખુદાને ઉનકો બખશીહે હુકુમત દોનો આલમકી
ઝમીં ઓર ચાંદ સુરજને કહા માના મહંમદકા.
ન રોકેંગે કભી રીદવાનભી જન્નતમેં જાનેસે
તુ નામે પાક લેકર બસ ચલે જાના મહંમદકા
બીછા રખખી હેં આંખોં કો ઉની કી ઇનતેઝારી મેં
ઈલાહી દીલકે કાસાને મેં. હો આના મહંમદકા
સુનુ કસુંકર મુઝે કયા વા ના હે કેસે લયલાસે

મેરે દીલકો તો ભાતા હે બસ અફસોના મહંમદકા
મએ ઈશ્કે નબી પીકર મલેક સરસાર હોજાએ
મીલે યારબ ઈસેભી ભરકે પયમાના મહંમશ્રકા.

(૪૬) ગઝલે મલેક.

મરકદે સીદ્દીકે અકબર હે પયમબરકે કરીબ.
બેહરહાહે એક ચશ્મા ભી સમંદર કે કરીબ.
હઝરતે ફારૂકે આઝમ ભી વહીં હેં જલવાગર.
માહતાબે અદલ હે મેહરે મુનવ્વર કે કરીબ.
જામે ઉલ કુરઆંન હેં ઉસમાન ઝીન નુરે નબી.
બેઠ તે થે બા અદબ જો શાહ સરવર કે કરીબ.
દુશમનાને દીં પુકારે અલ અમાન મુશ્કીલ કુશા.
દેખકર શેરે ખુદાકાકો બાબે ખેબર કે કરીબ.
લુટ રહા હો સદકએ હુસનેન જીસ દમ હશ્રમે.
યાઈલાહી મંય ભી પોહચું હોઝે કવસર કે કરીબ.
મદહ ખ્વાની કે સીલેમે હે મલેકકી યેહ દુઆ.
ઘર મીલે જન્નતમેં ઉસકો હોઝે કવસરકે કરીબ.

(૪૭) ગઝલે અકબર.

હે મેહસર મે કાફી વસીલા તુમ્હારા
તુમ આકા હો મેરે મેં બંદા તુમ્હારા
સમાએ નઝરમેં ખીંચે સેરે દીલમેં
યેહ સુરત તુમ્હારી યેહ નકશા તુમ્હારા
તુમ આકા હો કીસકે હમારે હમારે.
હમે ઝઅમ કીસકા તુમ્હારી તુમ્હારા.
ખબર તુમ ન લોગે તો ફીર કોન લેગા.
મંય આખીર તો હું નામ લેવા તુમ્હારા.
જો તુમસે ન માંગે યેહ ઉસકી ખતા હે.
સખાવત કા બેહતા હે દરયા તુમ્હારા.
સુનો મોમીનો મુઝદએ બાગે જન્નત.
હે કબલન સલામન સલામન તુમ્હારા.
જો કુછ માંગના હે તો માંગો ઉન્હીસે.
બડા દેને વાલા હે દાતા તુમ્હારા.
સીયાહ કારીયોંસે ન ઘબરાઓ યારો.
કે હામી હે એક કમલીવાલા તુમારા.
નબી શર્મ મેહશરમેં **અકબર**કી રખના
યેહ આજીઝ યેહ આસી હે બંદા તુમ્હારા

(૪૮) રમઝાન મુબારક.

હો આ ગયા ફીર વોહ મહે ગુફરાન મુબારક
હો મોમીનોંકો રેહમતે સુબહાન મુબારક.
રોઝા નમાઝ કી યેહ અજબ શાન મુબારક
હુરઆન હો તીલાવતે કુરઆન મુબારક
હો ઉમ્મતે અહમદકો યેહ મેહમાંન મુબારક
આએહેં બડી ધુમસે રમઝાન મુબારક.
ઉમ્મત કે લીયે અફવકા સામાન ફીર આયા
બરસાનેકો રેહમત મહે ગુફરાન ફીર આયા.
ઝીદોકે લીયે સાલકા મેહમાન ફીર આયા
કયા ધુમ મચી હે મહે રમઝાન ફીર આયા.
હો ઉમ્મતે અહમદ કો યેહ મેહમાને મુબારક,
આએહેં બડી ધુમસે રમાન મુબારક.
હો જાતે હેં ઈસ માહને શયતાંક મકરચંદ
ઈસ માહમેં હોતે હેં જહન્નમ કે ભી દર બંદ
ઈસ માહે મુબારક મેં હો હર તરફ કે શરબંદ
દર રેહમતે યઝદાંકે નહિ હો તે મગરબંદ.
હો ઉમ્મતે અહમદકો યેહ મેહમાન મુબારક
આએહેં બડી ધુમસે રમઝાન મુબારક.
ઈસ માહકી બરકતસે મુરાદ અબ તુ દુઆ કર

અલ્લાહ મુસલમાનોં કો તૌફીક અતા કર.
નેકી કો બજાતે રહેં ઇસયાં કો ઘટા કર.
હોં સુરખરૂ મેહશરમેં તેરે સામને આકર.
હો ઉમ્મતે અહમદકો યેહ મેહમાન મુબારક,
આએ હેં બડી ધુમસે રમઝાન મુબારક.

(૪૯) આમદે રમઝાન.

બઝમે જહાંમે એશકા સામાન આ ગયા,
મસ્તીમેં હર એક સાહેબે ઈમાન આ ગયા,
સારે મહીનોંકા થા જો સુલતાન આ ગયા,
બીમારીએ ગુનાહકા દરમાન આ ગયા,
થા દીલમેં જીસકે આનેકા અરમાન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીબ્બો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

હર ચાર તરફસે યેહી સુનતા હું કીલો કાલ,
કેહતે હેં લોગ દેખો નઝર આતા હે હીલાલ,
મુઝદા યેહ સુનકે જાતા રહા દીલકા સબ મલાલ,
સારે ગુનાહગારોં કો બખશેગા ઝુલ જલાલ,
યેહ ફક્કા લે કે અર્શએ ફરમાન આ ગયા.
ખુશ હો મોહીબ્બો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

ફઝલે ખુદાસે માહે મુનવવર મીલા હમે,
બેહરે અતાસે એય યેહ ગૌહર મીલા હમે;

ગોયા કે ખુબ બખતે સીકંદર મીલા હમે,
ઇફ્તાર કરકે પાનીસે કોસર મીલા હમે.

પેગામ લેકે હકસે યેહ કુરઆન આ ગયા;
ખુશ હો મોહીબ્બો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

ફુરકતમેં તેરે હમને સહે ઇસ કદર અલમ,
તાકત કહાં કલમમેં જો ઉનકો કરે રકમ;
ફીરભી હઝાર શુક્ર—મીટા દીલકા રંજો ગમ,
સબ હો રહે થે તેરી જુદાઇસે ચશ્મ નમ.

થે આરઝુમેં જીસકે વોહ મેહમાન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીબ્બો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

મયકશને સીશા તોળ દીયા હે શરાબકા,
મો'કુફ શોર હો ગયા ચંગો રબાબકા;
હોતા હે દોર હરજા ખુદાકી કીતાબકા,
ઉમીદવાર હે યેહ મલેકભી સવાબકા.
દરવાઝેપે ગુનાહ કે દરબાન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીબ્બો લો મહે રમઝાન આ ગયા;
આએ મુસલ્લી પેહલી તરાવીહમેં ઇસ કદર,
દીલ શાદ હો ગયા મેરા ઉન સબકો દેખકર;
પર દોહી ચાર દીનકા ઉને શોખ થા મગર,

હફ્તેકે બાદ દેખે તો આએ ન વોહ નઝર;
અફ્સોસ હોટલોંકા ઉને ધ્યાન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીબ્બો લો મહે રમઝાન આ ગયા.
અબ હોટલોંકો પરદેભી દરકાર હો ગયે,
છુપનેકો મુછવાલે ભી તૈયાર હો ગએ;
પીનેકો આએ કીતને તો બીમાર હો ગયે,
દેખા જો ચાંદ ઈદકા હુશીયાર હો ગએ.
છુપનેકા મુછવાલોંકે સામાન આ ગયા,
ખુશ હો મોહીબ્બો લો મહે રમઝાન આ ગયા.

(૫૦) અલવદાઅ.

ઈસિ દીલકી લગીકો કાસે કહું,
મોરે અશ્કસે નયન ભર આવત હે;
અબ સીનેમેં દરદ કીતાબ નહિ,
મોહે મુંહકા કલેજા આવત હે;
ટુક પ્રિત લગાકે મોહ લીયો,
અબ કાહેકો રૂઠકે જાવત હે:
તોરી બીનતી કરૂં પ્યારે રમઝાન,
કેહ કારન પીઠ દીખાવત હે.

એક શોર હે ફર્સસે અર્શ તલક,
રમઝાન પ્યારો જાવત હે;
સબ પીરો જવાં ફુરકતમેં તેરી,
રો રો કર જાન ખપાવત હે.

ઈફ્તારકી ફરહત લેકે ચલો, ઓર શાને તરાવીહ દીખાયે ચલો;
મુઝ પાપીકે કારન અબ્રે કરમ, રમઝમ રમઝમ બરસાએ ચલો;
સાએમકા સબ્ર ઉઠાએ ચલો, તરસાએ ચલો તળપાએ ચળો;
અબજીયરા મોરા ઘબરાવત હે, દો દીનકો નેન લગાએ ચલો.

એક શોર ફર્સસે અર્શ તલક,
રમઝાન પ્યારો જાવત હે;
હર પીરો જવાં ફુરકતમેં તેરી,
રો રો કર જાન ખપાવત હે.

સબ દીનકે અયશ નીસાર કીએ, તોપે વારી નીંદ ભરી રતીયાં,
સેહરીકી નીરાલી ઝલબલ થી, ઓર ખતમેં કુરઆનકી થી ખુશીયાં;
હર મસજીદ કયસી ભઈ રોશન, જયસે નુરકી જોત હો હરજઈયાં,
અબ કેહત **મુરાદ** કટે કયસે, દીન રેન ફીરાકકે દુખ દૈયાં.

એક શોર હે ફર્સસે અર્શ તલક,
રમઝાન પ્યારો જાવત હે;
હર પીરો જવાં ફુરકતમેં તેરી,
રો રો કર જાન ખપાવત હે.

(૫૧) અલવદાઅ.

હરતરફ ગુલ હૈ કે માહે રમઝાં જાતાહે.
રેહમતે આમકા આલમસે નસાં જાતા હે
જો કોઇ ઝીંદા રહેંગા વોહ ઇસે દેખેગા,
સાલ ભરકે લીયે યેહ માહે રવાં જાતા હે.
ભુખમેં પ્યાસમેં જો લુત્ફ હુવા હે હાંસીલ
ચાહનેવાલોં કે દીલસે વોહ કહાં જાતા હે,
હાએ વોહ લુતફે તરાવીહ ચલા હાથોંમે
હાએ વોહ ઝાયકએ વકતે અઝાં જાતા હે.
લુતફે અફતારો તઆમે સેહરી હે રૂખસત
દિનકા વોહ ઝાયકએ ખુશ્ક ઝબાં જાતા હે.
લયલતુલ કદ્રકે જલવે હુવે જાતે હેં નીહાં
રાતભર જાગને વાલોંકા સમાં જાતા હે,
હશ્રમેં દેખના કીસ ધુમસે યેહ માહે સીયામ
રોઝાદારોં કે લીયે સુએ જીનાં જાતા હે.
મસજીદોંમે રમઝાંકી વોહ બહારેં દેખે
ખુલ્દકા જીનકી સજાવટપે ગુમાં જાતા હે.
ખતમે કુરઆનકી સીરીનીયોંકા મસજીદસે
હીસ્સા હર શખ્સ લીયે સુએ મકાં જાતા હે.

બાદ તકલીફકે હોતી હે બસરકો રાહત
ઈદ આતી હે જો માહે રમઝાં જાતા હે.

આખરી જુમઆ હે અલ્લાહસે મીલ અય અકબર
તુભી હો શામીલે તકબીર કહાં જાતા હે.

(૫૨) મુસદદસ.

ગુલો ગુંચઓ સર્વો કેલે રહેંગે,
મેહકતે ગુલાબ ઓર બેલે રહેંગે.
બહોતસે ગુરૂ ઓર ચેલે રહેંગે,
બડે ઉર્સ હોગે ઝમેલે રહેંગે.

હમે કયા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

તનેંગે અગર શામ્યાને હમે કયા,
રહેંગે જો ગાને બજાને હમે કયા.
બનેંગે જો નક્કારખાને હમે કયા,
રહેંગે જો ગાને બજાને હમે કયા,

હમે કયા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

કીસીજા નવાસંજ કવ્વાલ હોંગે,
કહીં હુક્કો ચીલ્કો અશગાલ હોંગે.

કહીં વજદો કેફીયચતો હાલ હોંગે,
કહીં કુદતે મસ્ત ધમ્માલ હોંગે.

હમે ક્યા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

અગર દોસ્ત અહબાબ આએ હમે ક્યા,
હુવા જખ્મ અપને પરાયે હમે ક્યા.

કોઈ રોએ આંસુ બહાએ હમે ક્યા.
પડે હોંગે હમ મુંહ છુપાએ ક્યા.

હમે ક્યા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે.
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

બેહન ભાઈ સબ આકે રોયા કરેંગે,
અઝીઝ અકરબા જાન ખોયા કરેંગે.

હમે આંસુઓંમે ડુબોયા કરેંગે,
પડે બેખબર હમતો સોયા કરેંગે.

હમે ક્યા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

કોઇ ફુલ ચાદર ચળાતા રહેગા,
કોઈ શમએ તુરબત જલાતા રહેગા.

તઅલ્લુક જો દુન્યાસે જાતા રહેગા,
ન રીસ્તા રહેગા ન નાતા રહેગા.

હમે કયા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

હસીનોંસે ડેરોંમેં ગુલઝાર હોંગે,
રઇસોં અમીરોં કે ગુલઝાર હોંગે.
પુર એહલે તમાશાસે બાઝાર હોંગે,
હમારે લીયે સબ યેહ બેકાર હોંગે.

હમે કયા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

કીસીને હમારા કીયા ગમતો કયા હે,
અગર કોઇ ચસ્મે પુરનમ તો કયા હે.
કરે હશ્ર તક કોઇ માતમ તો કયા હે,
નહિં હોંગે જબ સામને હમતો કયા હે.

હમે કયા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે,
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે

ગની હોંગે એહલે તવકકુલ ભી હોંગે
બહોત બુલબુલેં આઇંગી ગુલ ભી હોંગે.
અગર હોંગી કવ્વાલીયાં પુલ ભી હોંગે,
બડી ધુમ હોગી બહોત ગુલભી હોંગે.

હમે કયા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે
તહે ખાક હમતો અકેલે રહેંગે.

જ્યાસા અજબ તાજગંજ આગરેકા
જો અકબર હુવા અપના ભી અયસા રોઝા

ઝીયારત કરે જીસ્કી આ આકે દુન્યા,
હો સબ કુચ મગર યેહ તો ફરમાઈયેગા

હમે કયા જો તુરબતપે મેલે રહેંગે,
તહેક હમતો અકેલે રહેંગે.

(૫૩) ગઝલે અકબર.

હર દમહો સલાતો સલામ ઉસપર, જો અઅલા કમલીવાલાહે,
ઉમ્મતકો છુપાએ કમલીમેં, રખવાલા કમલીવાલા હે.

અલ્લાહકો હે ચાહત ઉસકી, ફીર કયું ન હો ખુશ ઉમ્મત ઉસકી
ઉમ્મત કે લીયે અપની મતકા, મતવાલા કમલીવાલા હે.

વાકેફ અલ્લાહકે રાઝોંસે, અંદાઝ જુદા અંદાઝોંસે.
રહમતકી ગોદમેં નાઝોંસે, યે પાલા કમલીવાલા હે.

દેખો લોલાક લમાકી ફબન, નયરંગે બહારે હર ગુલશન.
કોનેન કીએ સર સબ્ઝ અયસા, હરયાલા કમલીવાલા હે.

કયા જીન્નો બસર કયા અરજો ફલક, કયા શમસોકર કયા હુર મલક
રૂતબેમેં સબસે બાદે ખુદા, યેહ બાલા કમલીવાલા હે.

ઝોહરા વ અલી વ હુસેનો હસન, સબ દેખતે હેં કમલીકી ફબન
કમલીમેં લીયે હે ચાર કમર, વોહ હાલા કમલીવાલા હે.

હે સંગે હવા દીસ કા કયા ગમ, હરવકત હે બારીસે લુત્ફો કરમ
ઉમ્મતકી ખેતીકા હરદમ, રખવાલા કમલીવાલા હે.

બેદાર રહીં આંખે શબભર, કી ગીરાયે ઝારીમેં ઉમ્ર બસર.
ઉમ્મત ઉમ્મત હે આઠ પેહર, ગમવાલા કમલીવાલા હે.

કયા ગમહે કબ્રકી વેહશતકા, કયા ખતરા હશ્રકી દહેશતકા.
અકબર જબ અપની ઉમ્મતકા રખવાલા કમલીવાલા હે.

(૫૪) ગઝલે અકબર.

સાકી દીલ લેલે નઝરાના, ભર દે મેરા પયમાના.
સાકી બેહદ પ્યાસ લગી હે, તેરે કરમકી આસ લગી હે,
અપના બના દીવાના.—સાકી.

દીલકી લગીને આગ લગાદી, જીસને કયામત દીલપર ઢાદી,
હોશ હુવે બેગાના—સાકી.

સાકી તેરી હર છબ હે રંગીલી આંખ નશીલી, બાત રસીલી.
અંદાઝે જાનાના—સાકી.

જામો સુબુકી ખેરહો સાકી, મયખાંનેકી સેર હો સાકી.
નાઝ હો માસુકાના—સાકી.

ખુબ ખબરલી સાકીએ કવસર, શમએ જુદાઇપર જલજલ કર,
ખાક હુવા પરવાના—સાકી.
મયકી મીના ભરદે સાકી, હોશ ખીરદ કો પરદે સાકી.
જારી રહે મયખાના—સાકી.
મયકા પ્યાલા ઘુમતા આએ, હોંટોકો તેરે ચુમતા આએ
મુઝતક બે બાકાના—સાકી.
મસ્તકા સાકી ઝર્ફભી દેખા, સાફ કીયા પીપા કર પીવા
સગલહે યેહ રોઝાના—સાકી.
કબએસે ઉઠઠેં કાલી ઘટાએં, આઈ ચમનસે ઠંઠી હવાએં
અયસે મે તરસા ના—સાકી.
મસ્ત કહાંતક સરકો ધુનેગા, તું ન સુને તો કોન સુનેગા
એકસકા અફસાના—સાકી.
અકબર વારસી રેની ચળીહે, કબએ દીલમેં ધુમ મચીહે
ટુટ ગયાબુત ખાના—સાકી
મસ્ત હુવા પીપીકે પ્યાલા, કોન વો અકબર મીરઠવાલા
વારીસકા મસ્તાના—સાકી,

(૫૫) ગઝલે અકબર.

નબી હેં સારે નબી મગર વોહ રસુલ બીહે કરીમ બી હે.
પળો સલાતો સલામ ઉનપર રઉફ બી હે રહીમ બી હે

વોહ એબ ઉમ્મતકે ધોનેવાલા વોહ રાતભર ગમમેં રોનેવાલા
સફીએ ઉમ્મીદો બીમ ભીહે, ખલીકે ખુલકે અઝીમ ભીહે
ખતાએં અપની હેં ગો કે બેહદ, મગર હે કયા ડર કે ખુદ મહંમદ
અઝીઝ ભીહે હરીસ ભીહે, રઉફ ભીહે રહીમભીહે.
વોહ સરવરે દો જહાં મહંમદ. હે દોનોસે ઉસકા મેલ બેહદ
ઇધર હમારા સફીક ભી હે, ઉધર ખુદાકા નદીમ ભી હે
હે ઉસકી સરકારમેં કમી કયા, તલબ કીયા જીસને જો વોહપાયા
હમારા મવલા હમારા આકા, નઇમ ભી હે કરીમ ભી હે
ઢહન કે બીની કે કાકુલોં કે, યેહ રૂએ ઝેબાપે હેં ઇશારે
યેહી વોહ કુરઆંહે જીસ્કે અવવલ, એલેફ ભીહે લામમીમ ભીહે
નઝરકા ઘાયેલ અદાકા બીસમીલ, ફબનપેમાયેલ સખુનકા કાએલ
ઝબીહ ભી હે મસીહ ભી હે ખલીલ ભી હે કલીમ ભી હે
યેહ કાલી કમલીમેં ઝીલ મીલાના, તરહ તરહકી અદા દીખાના
અરબ કે ચેહરેપે એન ભીહે અહદકે પેહલુમે મીમભીહે
ઝીયાદા હદસે હે ગો કે ઇસ્યાં, મગરં હે તો અકબર ઇસપેનાઝાં
ફકત વોહ કહહારહી નહિં હે, રહીમ ભી હે કરીમ ભી હે.

(૫૬) ગઝલે કાદરી.

જબ નુર કે પરદેસે, સાને મદની નીકલી.
હર સીમ્તસે આવાઝે, અલ્લાહો ગની નીકલી.

કયા જલવએ ઝેબા હે, લૈલાકકા રૂતબા હે.
હરચીઝ તેરે સદકે, આલમકી બની નીકલી.

જીસ રાહસે ગુઝરે હેં, વોહ જાને જહાં હોકર.
ઉસ કુચેસે ખુશબુએ, મુશ્કે ખતની નીકલી.

અફ્લાકે નુબુવત કે, તારોંકી ઝલક કયા હે.
લૈલાકકે સુરજકી ચાદર, જો તની નીકલી.
ઉસ શાને ફેતરદાકા મહશરમેં લીયા દામન
લો ઉમ્મતે અહમદકી બીગળી ભી બની નીકલી.

બુ જેહલ લઈ જયસે મુનકીર તો નહિં સમઝે
પત્થરસે ભી આવાઝે હયરત ઝદની નીકલી.

અલ્લાહ તોમો અતી હે, કાસમ હે નબી પ્યારે
માલુમ ઉન્હેં સબ કુછ, જો કુછ સુદની નીકલી.

યે દીદએ તર મેરે, પયમાનએ ઈશ્કાં હે
મય ઈશ્કે મહંમદકી, શીશેસે છની નીકલી.

જબ કાદરી દમ નીકલે, રૂહ ઉળકે ચલે તૈબા
લેનેકો ઝુકે જન્નત, યેહ મનમેં ઠની નીકલે.

(૫૭) ગઝલે અકબર.

મનઝીલે ઈશ્કસે જો ગુઝર જાઈંગે.
નામ દુન્યામેં વોહ અપના કર જાઈંગે.
સીધે જન્નતમેં વોહ બેખતર જાઈંગે.
જો મહંમદકી ઉલફતમેં મર જાઈંગે.

ક્યા દીખાઈંગે મુંહ હમ, ગુનાહોંકી જબ
પેશે હક ગઠરીયાં બાંધ કર જાઈંગે.

દેખને ભાલને આએ થે કુછ દીનો
ઈસ ચમનકી ભી હમ સેર કર જાઈંગે

ઈસ સરામેં ઠેહરના નાહ હે હમેં
રેહ ગએ શામ તક તો સહર જાઈંગે.

નઝઅ કે વકત આએ તો ક્યા ફાએદા
તુમ ઈધર આઓગો હમ ઉધર જાઈંગે.

સીદક દીલસે તુમ અલ્લાહો અકબર કહો
કામ બીગડે હુવે સબ સંવર જાઈંગે.

(૫૮) ગઝલે અકબર

સજનકે ઘુંઘર વાલે બાલ.

નુરાની સુરત પર કુરબાં, ગવસ કુતુબ અબદાલ—સજનકે

લટ લટમેં એઅજાઝકા લટકા, પુરા ચંચલ અપની હઠકા.
કદમ કદમપે મુરદે જીલાયે, અચલ મચલકી ચાલ—સજનકે

ઘુંઘટ ખોલો મુખસે બોલો, દરશન દેદો જો ચાહો
દીલતો પહેલેહી દીયા અબ, સહકે જાનો માલ—સજનકે

અયસા સાંઈ અયસા બલમા. જો દેખે વોહ પગલે કલમા.
ધન દોલત સબ તજકર ધુનથી, ઉમ્મતકી રખવાલ—સજનકે

ઉમ્મતકી પત રાખન હારે, ઝાતે અહદ કે રાજદુલારે
નૈયાં ડુબી જાયે ભંદરમે, થામ નબી કે લાલ—સજનકે

મીઠયા મીયાં તુમરીદીન રતીયાં, યાદ આવતહે મીઠી બતીયાં
બીન દેખે નહીં ચેન પળત હે, જીનાહે જીનજાલ—સજનકે

અય શાહ બાલે, **અકબર** કે સબ એબ છુપાલે
ઈઝઝત રખલેના, જબ અચ્છે બુરેકી હો પરતાલ—સજનકે

(૫૯) ગઝલે અકબર

મેરી બીગળી બના દેના મોયુદ્દીન અજમેરી,
મેરે મખદુમ હો તુમ યા મોઈનુદ્દીન અજમેરી.
બહારે બાગે ચીશ્તી સરવે ગુલજારે બહીશ્તી હૈં,
મોઈને બે કસાં મવલા મોઈનુદ્દીન અજમેરી.
ઝમાના ફૈયઝ પાતાહૈ તુમ્હારે આસ્તાને સે,
કોઈ ખાલી નહિં જાતા મોઈદ્દીન અજમેરી.
તસદ્દુક ફૈયઝકે અપને મુઝેભી કુછ ઈનાયત હો,
મૈં સાયલ હું તેરે દરકા મોઈનુદ્દીન અજમેરી.
ભરી જીસ જીસને દેગ ઉનકી મુરાદેં હોગઈ પુરી,
હુઆ તેરી અસર તેરા મોઈનુદ્દીન અજમેરી.
જો દેખા ગોરસે **અકબર** ને હર સયમેં નઝર આયા,
સરાસર આપકા જલવા મોઈનુદ્દીન અજમેરી.

(૬૦) ગઝલે અકબર

શહે કોનેન કે જાની મોહયયુદ્દીન જીલાની,
ઝીયાએ અર્સે રહેમાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.
તુમ્હારે નામસે ઈસ્લામકે કાલીબમેં જાન આઈ,
કે હૈ તુમ રૂહે ઈમાની મોહયયુદ્દીન જીલાની.

હો તુમ અય ગવસ અઅઝમ, કીબલએ દીં
કઅબએ ઈમાં,
તુમ્હારા કોન હૈ સાની, મોહુયયુદ્દીન જીલાની.

હે દોસે અવલીયા અલ્લાહુકી ઝીનત કદમ તેરા,
મલક કરતે હેં દરબાની મોહુયયુદ્દીન જીલાની.

'ઈલિયયા યા મુબારક' ગયબસે આવાઝ આતીથી,
કે થે મહબુબે સુબહાની મોહુયયુદ્દીન જીલાની.

બરાતી દુલ્હા ઓર દુલહન કી કીસ્તી નીકલી,
બુઢયા કે
ગઈ અશ્કોંકી તુગ્યાની મોહુયયુદ્દીન જીલાની.

મેરી આંખોંમેં દીલમેં આઇયે મનઝુર કરલીજે,
ગરીબોંકી યેહ મેહમાની મોહુયયુદ્દીન જીલાની.

મેરે આઈનએ દીલકો જીલાદો ફયઝે ઈરફાંસે,
હો યેહ કંદીલ નુરાની, મોહુયયુદ્દીન જીલાની.

મુરીદોંકી જમાઅત કે તસદદુક અપને અકબરકી,
યેહ ખો દીજે પરેશાની મોહુયયુદ્દીન જીલાની.

(૬૧) દરબારે કલીયર શરીફ

મેરી આંખોંમેં હે જલવા અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
મેં દીવાના હું મવલાના અલાઉદ્દીન સાબીરકા.

ગદા ઈસ આસ્તાને કે નઆહે તાજે સુલતાની.
અજબ દરબાર હે મવલા અલાઉદ્દીન સાબીરકા,

ચલા અયતીશનગાન જામે વેહુદત ફરત કલીયરકો,
હે ઉમદા ફેયઝકા દરયા અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
ચેહ નોબત આગઈ જાતા હે એક આલમ ઝીયારતકો,
બજાએ હીંદમેં ડંકા અલાઉદ્દીન સાબીરકા
જીસે મંઝુર હો શાને ઈલા દેખની ઝાહીર
વોહ આકર દેખલે જલવા અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
ન ખાયા આપને ખાના ઝમાનેકો ખીલાતે થે
લકબ ઈસ સબબમેં પાયા, અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
તમન્ના ગુલશને ફીરદોસકી દુન્યામેં હો જીસકો.
વોહ આકર દેખલે રોઝા અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
હુઈ મસજીદ શાહીદ ઓર દબ ગયે જોથે વહાં હાઝીર.
ખુદાકા કેહર હે જઝબા અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
કોઈ પુછે કે **અકબર** કીસકા બરદહ હે તો કેહ દુગાં,
અલાઉદ્દીન સાબીરકા અલાદ્દીન સાબીરકા.

(૬૨) ગઝલે અકબર.

લવલાક—લમા—હે કદે ઝેબાએ મહંમદ. (સલ)
કવનેનકી ઝીનત હે—તજલ્લાએ મહંમદ. (સલ)

બાલીપે યેહ ફરમાતે હુવે આએ મહંમદ. (સલ)
ઉઠ દેખલે અબ સુરતે ઝેબાએ મહંમદ. (સલ)
દેખી જો અદાંએ કદે ઝેબાએ મહંમદ. (સલ)
એ સાખ્તા હુરોને કહા–હાએ મહંમદ. (સલ)
હુરોંને કહા મહરબા–ઉમ્મતકી હે હમરાહ
ફીરદોસમેં દુલ્હા કી તરહ આએ મહંમદ (સલ)
આતી હે નઝર સુરતે અનવારે ઈલાહી
આઈનએ સુબહાંન હે સીમાએ મહંમદ. (સલ)
થી નુરકે કાલીબ મેં ઢલ રેહમતે સુબહાન
અચ્છી ન હો કયું સુરતે ઝેબાએ મહંમદ. (સલ)
ખોયા ગયા હકસે જો મુખાલીફ હુવા ઉસકા
મીલ જાયે ખુદાસે જીસે મીલ જાએ મહંમદ. (સલ)
લે આઇ ઉન્હે અર્શસે ઉમ્મત કી મહબ્બત
બખશાતે હી જલદીસે ચલે આએ મહંમદ (સલ)
જંગલમેં મુઝે છોડ ચલે કાફલે વાલે
રેહ જાએ ન પરદેસમેં શયદાએ મહંમદ. (સલ)
અકબરકો અગર જલવા દીખાદો દમે આખીર
હસરતકી તરહ જાન નીકલ જાએ મહંમદ (સલ)

(૬૩) ખમસા

કમલી ઓળ હુવે અય નાઝકે પાલે આજા,
અપને કદમોંમેં મેરી આંખેં લગાલે આજા.
અય મેરે આલમે રોયા કે ઉજાલા આજા,
ખ્વાબમેં ઝુલફ્કો મુખડેસે હઠાલે આજા,
બે નકાબ આજતો અય ગેસુઓં વાલે આજા.

ખાકસે અપને મુસાફીરકો ઉઠાલે આજા,
દૂર મનઝીલ હે ગરીબોંકી હુઆલે આજા.
બે બસી પર મેરી સબ કરતેહેં નાલે આજા.
બે કસી પર મેરી ખું રોતે હેં ઝાલે આજા,
રાહમેં છોડ ગયે કાફલેવાલે આજા.

અંખીયામેં સે કીસીને નયેહ રૂતબા પાયા,
તુઝપે અલ્લાહ હે યુસુફ્પે ઝુલેખા શયદા;
કોનહે અર્શ મકાં કોનહે શાહે દોસરા.
કોનહે માહે અરબ કોનહે મેહબુબે ખુદા;
અય દો આલમ કે હસીનોંસે નીરાલે આજા.

અય મસીહા મેરે ક્યા રંગ દીખા રખ્ખા હે,
મરી બાલીંપે તબીબોંકો બીઠા રખ્ખા હે.
મલકુલ મોતને ગો શોર મચા રખ્ખા હે,

હમ તેરી દીદકો આંખોમેં લગા રખ્ખા હે,
લે રહે હેં તેરે બીમાર સંભાલે આજા.

મેરે મન મેરે ઈસ્યાં મુઝે શરમાતે હેં
મુએ જન્નતમેં સીવા ગીન્તી મેં કબ આતે હેં
આલબીકા ન હો આમાલ કો તુલવાતે હેં
હું સયાહકાર મેરે એબ ખુલે જાતે હેં
કમલીવાલે મુઝે કબલીમેં છુપાલે આજા.

હમસે આસીહેં ગીરાં બાલ સુબુકરવ મોહતાત,
નેકીયોંકી હે કમી બારે ગુનહકી અફરાત;
થકે માંદાં મેં કહાં પાર ઉતરનેકી બીસાત.
દેખતેહેં તુઝે ફીર ફીરકે ઝઈફાને સીરાત.
ડગમગાતે હેં કદમ કોન સંભાલે આજા.

શબે મોરાજમેં કયા લુત્ફ થા અલ્લાહો ગની,
ખુદ કહા ખાલીકે અકબરને કે અય મેરે નબી,
દોનો આલમકે ખઝાનોંકી તુઝે દી કુંજી.
વકફ હે તેરે લીયે દોલતે કનઝે મખફી,
ખુલ ગયે હફ્ત સમાવાત કે તાલે આજા.

મુતવસીલ અર્શ કે જબ વોહ શહે બતહા ગુઝરા,
બોલે કુદસી કે વોહ અલ્લાહકા પ્યારા આયા;

ઘુમથી ચાર તરફ સલ્લે અલા સલ્લે અલા
પહોંચા મહબુબ તો મરશાતએ રહમતને કહા.
ખીલવતે રાઝમે અય નાઝ કે પાલે આજા.

ખીલવતે રાઝસે ફીર અર્શપે આવાઝ આઈ,
મેરે મહબુબ ખુશ અસલુબ રસુલે અરબી,
અય મેરે લાડલે આય હાશમીઓ મુત્તલબી.
હમને ખુશ હોકે તુઝે સારી ખુદાઇ બખશી,
અપને બંદાં કો કીયા તેરે હવાલે આજા.

ગુલે ખૂબી હે તું ઓર ગુલશને વેહદતહેયહાં
જીસ્કી સુરત હે તુ ઓર હુસ્નકી સીરત હે યહાં
માયએ નાઝહે તુ ઓર સાયએ ઉલફત હે યહાં
રંગે વેહદત હે યહાં ગુન્ચએ ઉલફત હે યહાં
અય ગુલે ગુલશને લવ લાક લમા લે આજા.

હમને દેખા તુઝે તું દેખ હમારા જલવા
બે તકલ્લુફ યહાં પેહને હુવે નઅલેન આજા.
આભીજા તાલીઓ મતલુબમેં પરદા કયસા
લામકાં અપના મકાં અર્શ સમઝ ફર્શ અપના
તું હમારા તેરે હમ ચાહને વાલે આજા.

હાએ દીલ એક જવાને મદનીને છીનાં.
આરઝુ હે કે મદીને મેં હો મરના જીના.
અકબર આતા નહિ ખુશ હીં હમેં ખાના પીના.
સુરતે લાલએ પુરદાગ બયાંકા સીના.
પળ રહે હે તેરે બીમારકે લાલે આજા.

(૬૪) ગઝલે રફ્અત (સુરતી)

નુરે મોહંમદ નુરે ખુદા હે સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ,
શાને મોહંમદ સબસે સીવા હે સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ.
હકકી તજલ્લી રૂખસે નુમાયાં આપકી ઝાત અય સરવરે ઝીશાં
આઇનએ અનવારે ખુદા હે સલ્લલ્લાહો અલય હે વસલ્લમ.
અય દીલે ગમગીં હે પએ તસકીં નામે સહે દીં ખતમે નબીયયીં
વિર્દ હમારા સુબ્હો મસા હે સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ.
દોનો જહાંમે ઉસકા ભલાહે ઉસકે લીયે ફીરદોસમેં જા હે.
જીસ્ને ઝબાંસે અપની કહા હે સલ્લ લ્લાહો અલયહે વસલ્લમ.
રફ્અતે ખસ્ત આપકા બંદા આપકે દરકત પોંહચે મવલા.
આપસે કોસોં દૂર પડા હે સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલમ.

(૬૫) ગઝલે રફ્અત (સુરતી)

અલ મદદ અયત ઇશ્ક સરવર તક પોંહચનાં ચાહિયે
રોઝએ મહબુબે દાવર તક પોંચના ચાહિયે

હે યહીંસે શહ સીધી ગુલશને ફીરદોસકી
શર્ત યેહ હે આપકે દરતક પોંહચના ચાહિયે

ઇન નિગાહોં કે સહીદોંમે હે મેરા ભી શુમાર
તેગ કા પાની મેરે સરતક પોંહચના ચાહિયે

ખોફ કયા મેહસર કા જબ "મન ઝારા કબ્રી" હે ખબર
ઝાએરોંકો કબ્રે અતહર તક પોંચના ચાહિયે

સજદા કરતે કરતે જાના ચાહિયે તોફૂએ યાર
સારકે બલ મહબુબ કે દરતક પોંચના ચાહિયે.

(૬૬) ગઝલે નુર તલમીઝે રફ્અત (સુરતી)

ખીંચ ગઈ તસવીરે રૂખસારે પયંબર આંખમે
એક કાંટા સા ખટકતા હે ગુલેતર આંખમે

વોહ હુજુમે ઝાએરાં વોહ આશિકોં કી ભીડ ભાડ
બસ ગયા હે ગુલશને તયબાકા મનઝર આંખમેં

થા અજબ એઅજાઝ—નાબીના ભી બીના હો ગયે
ખાકે પાએ અહમદે મુરસલ લગાકે આંખમેં.

ખ્વાબમેં દેખીહે ઉનકે રૂએ અનવરકી ઝલક
મેહર અબ ઝચતા નહિં ઝરરા બરાબર આંખમેં

અય ખુશા તકદીર અય સલ્લે અલા મેરે નસીબ.
આપને મસકન બનાયા નુર બનકર આંખમેં

આપકી ઉલફતકા દરયા મોજઝન રગ રગમેં હે
આપકા દીલમેં તસવવુર આપકા ઘર આંખમેં.
નુર આંખોંકા બનાના હો જીસે મંઝુર નુર
વોહ લગાદે ખાકે દેહલીઝે પયમબર આંખમેં.

(૬૭) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (સુરતી)

આપકે ઝેરે કદમ હે અર્શે અઅઝમ યા નબી.
સેઝ્તા હે આપપર ખલ્લાકે આલમ યા નબી.
સોરથા સલ્લે અલા સલ્લે અલાકા હરતરફ
અર્શપર હકને બુલાયા તુમકો જીસ દમ યા નબી.
ચર્ખે હફ્તુમસે ગુઝરકર આપ પોંહચે અર્શપર
રેહ ગયે ચોથે ફલકપર ઇબ્ને મરયમ યા નબી.
યા શફીઉલ મુઝ નબીં—યા રેહમ તુલ લીલ આલમી
યા મોહંમદ મુસ્તુફા (સલ.) યા શાહે આલમ યા નબી
મુસહફે આરિઝ તુમારા ગર કલામુલ્લાહ હે
હે જબીં તફસીરે કુરઆને મોઅઝઝમ યા નબી.
હે દવાએ દર્દે દીલ નામે મુબારક આપકા
ઝખમે ઇસ્યાં કે લીયે હો આપ મરહમ યા નબી.
તાઝા ગમ કબતક સહું મંય કયા કરૂં રોઝકા એક,
કીજીએ અપને કરમસે શાદ ખુરરમ યા નબી.

આપકે સદકે મેં બખસેગા હુમે રબ્બુલ ઉલા,
આપહેં ખાલીક કે પ્યારે--આપકે હુમ-યા નબી
આપને દામનમે છુપાના નુર કો બેહરે ખુદા.
હો સવા નેઝેપે જબ ખુરશીદે આઝમ--યા નબી.

(૬૮) ગઝલે નુર તલમીઝે રફઅત (સુરતી)

કીસ તરહ અદા વસ્ફે શાહે જીન્નો બશર હો.
જો કાને રીસાલત હો-નુબુવતકા ગોહર હો
એ ખુદ રહું દુન્યાકી ન ઉકબાકી ખબર હો
બસ સુરતે મહબુબે ખુદા પેશે નઝર હો.
હરગીઝ ન જલાએગી ઉસે નારે જહન્નમ,
જીસ દીલમેં મહંમદકી મોહબ્બતકા અસર હો.
તુમ માલીકે જન્નતહો તુમ્હી કાસીમે કવસર
તુમ સરવરે આલમ હો, તુમ્હી ફખરે બશર હો.
હમદમ યેહ તમન્નાહે દીલે ઝારકી યારબ
યેહ ઉમ્ર મેરી રોઝએ સરવરપે બશર હો
હરદમ યેહ દોઆ હે મેરી દરગાહે ખુદામેં
તયબાકો સફર હો મેરા તયબ મેં ગુઝર હો
તારીકીએ મરકદકા હમેં ખોફ હો કયું કર
જબ કબ્રમેં તસવીરે નબી પેશે નઝર હો.

પોંહચાના સલામ ઉનકો મેરા બાદે સબા તુ
જબ તેરા મઝારે શાહે તયબાપે ગુઝર હો.
કલમાહો મહંમદ (સલ) કા ઉસે વિર્દે ખુદાયા
જબ નુર કા ઈસ આલમે ફાનીસે સફર હો.

(૬૯) ગઝલે નુર તલમીઝ રફેઅત (સુરતી)

બીમારીએ ઈસ્યાંકે તબીબ અહમદે મુરસલ.
ખલ્લાકે દો આલમ કે હબીબ અહમદે મુરસલ.
નઅલેન સમેત આપ ગયે અર્શે ઉલાપર
હે આપકા રુત્બાભી અજીબ અહમદે મુરસલ.
કુછ ઓર નહિં ઈસકે સીવા દીલમેં તમન્ના.
હો આપકા દીદાર નસીબ અહમદે મુરસલ
દુન્યાકે શેહનશાહ ગદા આપકે આગે
ઓર આપ ગરીબોંકે ગરીબ અહમદે મુરસલ
અય નુર સતાઈંગે નકીરેન તુઝે કયા
જબ કબ્રમે હો તેરે કરીબ અહમદે મુરસલ

(૭૦) ગઝલે નુર તલમીઝે રફેઅત (સુરતી)

મંય આપકી ઉમ્મતમેં હું યા અહમદે મુરસલ
ઉમ્મીદે શફાઅતમેં હું યા અહમદે મુરસલ
મુશકિલમે હું મુશકિલમેં હું ઈમદાદકો પોંહચો.

આફતમે હું આફતમેં હું યા અહમદે મુરસલ.
મંય આપકે દરબારમેં પોંહચું તો યેહ સમજું
જન્નતમેં હું જન્નતમેં હું યા અહમદે મુરસલ.
ચાહે રૂખે પુરનુરમેં રેહતા હું હમેશા
દીદારકી હસરતમેં હું યા અહમદે મુરસલ.
મંય આપ કે અલતાફો ઈનાયાતો કરમસે
ખુશનુદ હું રાહતમેં હું યા અહમદે મુરસલ
હો ખંજરે અબ્રુ કે શહીદોંમેં મેરા નામ,
અરમાંને શહાદત મેં હું યા અહમદે મુરસલ.
ઘેરા હે મુઝે દરદો ગમો રંજો મહનને
સો તરહકી આફતમેં હું યા અહમદે મુરસલ.

(૭૧) ગઝલે નુર તલમીઝે રફ્અત (સુરતી)

મેરા દીનો ઈમાંન—કુરઆનહે
મેરા દીલ—મેરી જાન—કુરઆન હે
વઝીફા હે યા રબ તેરે નામકા,
મેરા વિર્દ કુરઆન કુરઆન હે
તમન્ના યેહી—મેરી હસરત યેહી
મેરા શોકો અરમાંન—કુરઆન હે
કીતાબે ઈલાહી કલામે ખુદા—

યેહ મુસહફ,યેહ ફુરકાન-કુરઆન હે

બલાઓં મેં આફતમે તુફાનમેં
રહમારા નીગેહબાન—કુરઆન હે

દવાએ દીલે દર્દમંદાં યેહી
ગુનાહોંકા દરમાન—કુરઆન હે

હે નારે જહન્નમ સે આઝાદ વોહ
જો પઢતા મુસલમાન—કુરઆન હે

ન છુના કભી બે વઝુ મોમીનો
રહે ધીયાન હરઆન—કુરઆન હે

ખઝાનાહે ઇલમે ઈલાહીકા યેહ
દુરે બેહરે ઇરિફાંન—કુરઆન હે

ન ખાએગી મટ્ટી ઉસે કબ્રકી
જીસે હીફ્ઝ અય જાન—કુરઆન હે

પઢો નુર તુમ ઇસકો શામો સહર
કે ખાલીકકા ફરમાન કુરઆન હે

(૭૨) ગઝલે—અદબ.

ન મંય જમશીદકા હમસર, ન કીસ્મતકા સીકંદર હું
મગર યે ફ્ખ્ર કયા કમ હય કેહ મદદાહે પયમ્બર હું.

તુમ્હારા હી મંય બીમાર મુહબ્બત હું રહે બત્હા
તુમ્હીંસે મંય તલબગાર ઈલાજે કલ્બ મુઝતર હું.
કીયામત મેં મુઝે ભી દીદકા હોગા શરફ હાસિલ
કે એક મંય ભી અઝલસે આશિકે રૂએ પયમ્બર હું.
તમન્ના હુકમરાની કી ન તાજો તખ્ત કી ખ્વાહીશ
ગદાઈ મંય રસુલિલ્લાહ કી શાહોંસે બઢકર હું.
સુંધા કર નિક્હતે ઝુલ્ફે નબી એ ખુદ ક્યા તુને
ઓહોત મમ્નુન મંય તેરા નસીમે રૂહ પરવર હું.
ઝબાં મંય હેં મેરી જોહર ભરે તેગે દોપેકર કે
નકિંવ મનકર કરે મદદાહ અબરૂએ પયમ્બર હું.
દીખાદો દબદબા ફારૂક આઝમ કે ઝમાનેકા
મંય ફિર ઉસ દૌરકા મુશ્તાક અય મહબુબદાવર હું.
ફુલે ફુલે ચમન દીને નબીકા રોઝે મહશર તક
દુઆ મકબુલ હો મંય મુલ્તજી અય રબ અકબર હું.
"અદબ" મુઝકો અમીરોં ઓર અમીરીસે ગરઝ ક્યા હય
ગદાએ સાકીએ કૌસર ગુલામાને પયમ્બર હું.

(૭૩) ગઝલે અદબ.

વદહુહા, ઉતરી હે શાને રૂએ પુર તનવીર મંય
ઝેફ,કી તોસીફ હય વલ્લલયલકી તફસીર મંય

હો સકે કયા મિદ્હતે મિસ્ગાંનો અબરૂએ રસુલ
તીર હય વોહ તીર મંય શમ્શીર હય શમ્શીર મંય

ખાકે ફુએ મુસ્તુફા અકસીરસે ભી હય સીવા
કીસ લીએ મંય દીલ જલાવું ખ્વાહિશે અકસીર મંય

જો ગદાએ મુસ્તુફા હય ઉસ્કા કિયા હય પુચ્છના
બળહુકે હય વોહ "કસરો ફગપુરસે" તોકીર મંય

વસ્ફે અબરૂએ નબીસે કટ ગયા દુશમનકા દીલ
કાટ યેહ દેખી નહીં હમને કીસી શમ્શીર મંય

જાં નિસારે આલે પયગંબર મુજેહ કેહતે હુંય સબ
ઝીંદગી કટતી હુય વસ્ફે શબ્બરો શબ્બીર મંય

પરતવ રૂએ નબી ઉસપર ન પળહતા અય "અદબ"
તો નહોતી યે ઝિયા ખુર્શીદે પુરતન પીર મંય

દીગર

ગોઅસર કુચ્છભી નહીં હય નાલા શબ્ગીર મંય
ફિર ભી રવઝન પળગએ હુંય આસમાને પીર મંય
માતી કુદરતને ખુદ હાથોંસે અપને ખીંચદી
ચાર ચાંદ અય જાન લગે હંય તું તિરી તસવીર મંય

(૭૪) ગઝલે અદબ.

હર વકત મેરે લબપે સનાએ હુઝુર હય
હરદમ નુઝુલે રહમતે રબ્બે ગફુર હય.

મહબુબે ઝુલઝલાલ તુમ્હારા વો નુર હય
જીસકા તમામ કોનોમકાં મંય ઝુહુર હય.

રેહતે હંય મસ્ત બાહએ ઇશ્કે નબી સેહમ
ઝાહિદ કો તીશ્નગીયે *શરાબે તુહુર હય.

આએ નબી કે ચેહરએ રવશનકે સામને
ખુર્શીદ કો જો અપની ઝિયા પે ગુરૂર હય.

કીતના મંય ખુશ નસીબ હું ઉસદમ ઝહે નસીબ
પેશે નિગાહે શોક જમાલ હઝુર હય

જાએ કહાં મદીનેસે શયદાએ મુસ્તુફા
પોંહચે વો ખલ્દ મંય જીસે અરમાન હુર હય

હે રસુલે પાક મંય રેહ રેહ કે દીલ મેરા
સમઝાઓ લાખ ફીર ભી તળપતા ઝુરૂર હય

નબીયોં મેં હય 'કલીમ, કોઇ તો કોઇ' મસીહ,
મવલા મેરા હબીબ ખુદાએ ગફુર હય

કયા ઉસ્કી નઅતે પાક "અદબ,, મુજસેહો રકમ
મદદાહ જીસકા આપ ખુદાએ ગિયુર હય.

દર ઇસ્લામી માસની પહેલી તારીખે પ્રગટ થતું

ઃ ગુજરાતનું માનીતું માસિક ઃ

છુટક નકલ પાંચ આના

હરેક પ્રકારની મનગમતી વાનગીઓથી ભરપુર

સરળ ભાષા અને મનોહર છપાઈ. છતાં લવાજમ માત્ર રૂ. ૩

શું હજી તમો તેના ગ્રાહક નથી થયા ?

આર્ડર લખો.– મેનેજર: **સાદિક** રાંદેર (જી. સુરત)

[નમૂનાનો અંક મફત]

પરદેશમાં શી. ૬

હિન્દમાં રૂ. ૩

"મુસલમાન" કોણ?

ઇસ્લામ અને ઇસ્લામીઓની હિમાયત કરનાર, ઇસ્લામનું ખરૂ શિક્ષણ અને ખુબીઓથી ગુજરાતી જગતને વાકિફ કરનાર, શત્રુઓના હુમલાઓના સચોટ પરંતુ સભ્ય જવાબ આપનાર, મુસ્લિમ ગુજરાતને મુસ્લિમ જગતથી જાણકાર રાખનાર ટુકમાં ઇસ્લામીઓની બનતી હિમાયત અને તેમને હિદાયત કરનાર "મુસલમાન" જ મુંબઇથી લઇને ઠેઠ અમદાવાદ સુધીમાં ફક્ત એક એકલું અને અનેરૂં પેપર છે માટે "મુસલમાન"ના ગ્રાહક થવું ગ્રાહક કરી આપવું એ દરેક મુસલમાનની ફરજ રહી. પોતાના ધંધાની જાહેરાત "મુસલમાન" માં છપાવી એ દરેક મુસ્લિમ વેપારીની ખાસ ફરજ છે "મુસલમાન"નો નમુનો જોવો હોય તો મોકલો એક આનાની પોસ્ટેજ ટીકીટો નીચેના સરનામે:-

—વાર્ષિક લવાજમના દર—

હિન્દ ખાતે રૂ. ૨ાા— —પરદેશ ખાતે શિલીંગ ૬

મેનેજર—
"મુસલમાન"
રાંદેર જી. સુરત.

આ પુસ્તક:—

સુરત ભાગાતાલાબ રોડ પર આવેલા

મુસ્લિમ-ગુજરાત પ્રેસમાં

અબ્દુલ્લાહ ફખરૂદ્દીન સૈયદે છાપ્યું.